

Giới thiệu Châu Ái Liên

Truyện Châu Ái Liên của tác giả Khi già là một tựa truyện ngôn tình cổ đại nói về cuộc sống trong chốn hậu cung của nữ chính Châu Ái Liên. Triều đại trong truyện không có thật trong lịch sử. Cấp bậc hậu cung: Hoàng hậu, Nhất phẩm: Phi, Nhị phẩm: Tu, nghi Tam phẩm: Chiêu viên, Tứ phẩm: Sung dung, Ngũ phẩm: Tần, Lục phẩm: Tiệp dư, Thất phẩm: Dung hoa, Bát phẩm: Mỹ nhân, Cửu phẩm: Tài nhân. Liệu trong chốn thâm cung ngời lửa ta gạt ấy, hoàng thượng sẽ chọn ai, sẽ dành tình cảm độc nhất vô nhị cho ai, ai sẽ được cung chiều vô hạn? Mời các bạn cùng đón đọc truyện hay này nhé!

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Châu Mỹ Nhân

Trường Sinh Cung

Tỳ thiếp tham kiến hoàng hậu nương nương. Nhóm phi tần mới tiến cung trong đợt tuyển tú vừa rồi đồng thanh vấn an Lý hoàng hậu. Trong đợt tuyển tú vừa rồi, chỉ tuyển được chín người, trong đó có một lục phẩm tiệp dư, ba thất phẩm dung hoa, hai bát phẩm mỹ nhân và ba cửu phẩm tài nhân.

Châu Ái Liên được sắc phong làm bát phẩm Châu mỹ nhân. Châu Ái Liên năm nay vừa tròn 16 tuổi, là thứ nữ của viên quan chính lục phẩm. Lại bộ lang trung Châu Liên Kiệt, mẫu thân của nàng là Trương thị, thiếp của Châu đại nhân. Trương thị chỉ có một mình nàng là con. Nàng thừa hưởng tất cả những nét đẹp nhất của mẫu thân và phụ thân của nàng. Từ nhỏ nàng và mẫu thân của mình đã bị chủ mẫu ganh ghét nhưng Châu phu nhân cũng không làm chuyện gì quá mức. Nàng tiến cung trở thành nữ nhân của hoàng thượng rồi thì mẫu thân của nàng cũng sẽ dễ sống ở Châu phủ. Tất nhiên người ta sẽ không chèn ép quá mức đối với mẫu thân của một phi tần của hoàng thượng.

Nàng được sắc phong làm bát phẩm mỹ nhân Châu thị, được ban ở Mai Hiến Các Mai Cốt Cung của Từ tu nghi.

Trong nhóm tần phi mới tiến cung, Mai Cốt Cung của Từ tu nghi chỉ có một người mới là Châu mỹ nhân Châu Ái Liên.

Sáng sớm nàng dậy từ sớm, gọi Tiểu Xuân, nô tỳ thiếp thân của mình vào chuẩn bị để còn đi thỉnh an Từ tu nghi, hoàng hậu và thái hậu.

Nàng cho Tiểu Xuân trang điểm cho mình không quá chói mắt cũng không quá qua loa, trang phục nàng cũng chọn trang phục không quá sắc sỡ nhưng cũng không quá thanh tịnh. Nàng cùng Tiểu Xuân đến thỉnh an Từ tu nghi.

Trong Mai Cốt Cung, ngoài Từ tu nghi chủ cung và Châu Ái Liên thì còn có Bạch Mai Các Phùng dung hoa và Mai Lan Các Lại tài nhân. Khi Châu Ái Liên bước vào chủ điện của Mai Cốt Cung nàng khom người khụy gối: Tỳ thiếp thỉnh an Từ tu nghi nương nương.

Mai Cốt Cung

Từ tu nghi nói: Châu mỹ nhân muội muội thật có quy củ, đến cũng thật sớm, đứng lên đi.

Châu Ái Liên theo lời Từ tu nghi đứng thẳng người, chột nghe Từ tu nghi nói tiếp: Ngẩng đầu lên cho tỳ tỳ xem xem dung nhan của muội muội thế nào.

Châu Ái Liên theo lời ngẩng đầu lên, Từ tu nghi mỉm cười nói: Không tệ.

Châu Ái Liên nói: Tỳ thiếp đa tạ nương nương quá khen. Tỳ thiếp làm sao sánh được với nương nương. Nàng nhìn thấy một nữ tử đang ngồi tựa lưng vào ghế khoảng hai mươi tuổi, gương mặt rất thanh tú, trang điểm thật xinh đẹp, trang phục được thêu hoa mai nhìn rất tinh xảo. Từ tu nghi hầu hạ hoàng thượng khi người còn là thái tử, có nhi tử hai tuổi là nhị hoàng tử. Nàng vừa nói xong, ngoài cửa thái giám thông truyền: Phùng dung hoa đến, Lại tài nhân đến.

Nàng nhìn ra cửa thấy hai nữ tử trang phục sắc sỡ một trước một sau lần lượt bước vào, nàng đoán nữ tử vào trước chắc là Phùng dung hoa còn vị kia là Lại tài nhân. Nàng thấy hai người mới bước vào tư sắc cũng bình thường, nhan sắc cũng ngang những cung nữ có chút nhan sắc. Nàng nhớ lại, trước khi tiến cung, phụ thân đã nói lại cho nàng biết tình hình hậu cung. Phùng dung hoa trước kia là cung nữ hầu hạ Từ tu nghi, sau khi Từ tu nghi mang thai nhị hoàng tử nên mới tiến cử nàng ta cho hoàng thượng. Còn Lại tài nhân thì lại là cung nữ thông phòng của hoàng thượng khi còn là thái tử được thái hậu đưa cho hoàng thượng.

Tỳ thiếp thỉnh an Từ tu nghi nương nương. Hai nữ tử vừa vào khom người đồng thanh nói.

Nhị vị muội muội hãy đứng lên đi. Từ tu nghi nói.

Hai người họ xoay người sang nhìn Châu Ái Liên. Phùng dung hoa nói: Đây chắc là Châu mỹ nhân muội muội vừa mới tiến cung.

Châu Ái Liên khom người: Tỳ thiếp gặp qua Phùng dung hoa.

Vì Lại tài nhân phẩm vị thấp hơn nàng nên nàng không cần hành lễ với nàng ta.

Phùng dung hoa nói: Châu mỹ nhân muội muội hãy đứng lên đi. Vừa nói nàng ta vừa mỉm cười vừa đưa tay kéo nàng đứng lên.

Lại tài nhân nói: Tỳ thiếp gặp qua Châu mỹ nhân.

Châu Ái Liên vội nói: Lại tài nhân hãy đứng lên.

Từ tu nghi nói: Từ nay tất cả chúng ta là tỳ muội hầu hạ hoàng thượng, mọi người phải nhớ kỹ thân phận của bản thân, nếu ai vi phạm bổn cung sẽ báo với hoàng hậu nương nương. Thôi được rồi thời gian cũng không còn sớm, Phùng dung hoa muội muội và Lại tài nhân muội muội hãy về trước đi, bổn cung và Châu muội muội phải đến thỉnh an hoàng hậu nương nương.

Theo quy định thì chỉ có tần phi ngũ phẩm trở lên thì mỗi ngày bắt buộc phải đến thỉnh an hoàng hậu nương nương nhưng tú nữ mới tiến cung ngày đầu tiên bắt buộc phải đến thỉnh an hoàng hậu nương nương. Châu Ái Liên là một người trong nhóm tú nữ mới tiến cung, hôm nay là ngày đầu tiên nhóm tú nữ này tiến cung nên bắt buộc theo quy định nàng và những người mới này phải đến thỉnh an hoàng hậu. Còn Phùng dung hoa và Lại tài nhân là nữ nhân lâu năm trong cung nên không phải đi.

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Trong Trường Sinh Cung

Trường Sinh Cung

Châu Ái Liên thấy Hoàng hậu ngồi trên cao, mặc trang phục màu vàng có thêu hình phượng trông rất tinh xảo, gương mặt xinh đẹp, cả thân toát lên khí chất không vị phi tần nào ở dưới có thể sánh bằng. Phía dưới hai bên của hoàng hậu có hai ghế còn trống chưa ai ngồi. Ghế bên trái là của Lê Quý phi và ghế bên phải là của Tô Huệ phi, các nàng vẫn chưa đến. Phía dưới hai nàng là Đặng phi, Trần Phi, Từ tu nghi và Đỗ tần đều đã có mặt. Hoàng hậu mở miệng nói: Các vị muội muội hãy đứng lên đi. Đã gặp các vị muội muội tại điện tuyên tú hôm trước nhưng hôm nay gặp lại cảm thấy dường như các vị muội muội trông xinh đẹp hơn. Nay các vị muội muội đã vào cung thì hãy cùng chung sống vui vẻ với các vị tỷ tỷ và đừng quên trách nhiệm của mình hầu hạ hoàng thượng, giúp hoàng gia khai chi tán diệt.

Tỳ thiếp xin nghe theo lời dạy của hoàng hậu nương nương.

Ngoài điện chợt nghe thái giám thông truyền: Quý phi nương nương đến.

Mọi người đồng loạt xoay người nhìn ra ngoài cửa ra vào, Châu Ái Liên trông thấy nữ tử xinh đẹp, diễm lệ, trang phục hết sức sắc sảo tiến vào. Nàng vừa khom người như có như không nói: Tần thiếp gặp qua hoàng hậu tỷ tỷ. Nói xong không đợi hoàng hậu nói, nàng đã đứng thẳng người, miệng nở nụ cười châm chọc.

Châu Ái Liên trông thấy hoàng hậu mặt không biến sắc nói: Muội muội hãy ngồi đi, muội muội thân mang long duệ, hoàng thượng và ta đã miễn cho muội muội thỉnh an. Vì sao hôm nay muội muội lại đến, phải chú ý đến thân mình biết chưa, hoàng tự là quan trọng nhất.

Muội muội được miễn thỉnh an là nhờ vào sự chiếu cố của hoàng thượng cùng hoàng hậu tỷ tỷ. Nhưng vì hôm nay có các vị muội muội mới tiến cung, dường như hoàng nữ trong bụng thần thiếp cũng tham vui nên muội muội mới đến xem các vị muội muội mới tiến cung thế nào. Nói xong nàng xoay người nhìn vào nhóm người mới sau đó vừa mỉm cười vừa nói: Quả thật không tệ.

Vừa nói xong thái giám canh cửa liền thông báo: Huệ phi nương nương đến.

Mọi người lại tiếp tục xoay đầu nhìn ra ngoài cửa thì trông thấy một nữ tử có gương mặt thanh tú, làn da trắng mịn, thân mình nõn nà tiến vào. Nàng vừa vào vừa khom người vừa nói: Tần thiếp gặp qua hoàng hậu nương nương. Tần thiếp đến trễ kính xin hoàng hậu nương nương thứ tội.

Hoàng hậu vừa cười vừa nói: Muội muội hãy đứng lên đi. Muội muội nói gì vậy, tỷ tỷ làm sao lại phạt muội muội được. Đêm qua muội muội hầu hạ hoàng thượng, sáng nay hoàng thượng đã cho người đến thông báo miễn thỉnh an cho muội muội vì sao muội muội lại đến.

Chưa đợi Huệ phi mở lời thì đã nghe tiếng một nữ tử khác vang lên: Chắc là Huệ phi muội muội kính xin hoàng hậu tỷ tỷ thứ tội chuyện khác chứ không phải chuyện đến muộn phải không muội muội. Mọi người nghe tiếng nói nhìn lên thì thấy người đang nói chính là Lê Quý phi. Mọi người nghe trong lời nói của Lê Quý phi có ý châm chọc nhưng ai lại dám lên tiếng, các phi tử cấp cao đang tranh đấu, ai lại dám mở miệng chen vào. Chỉ hy vọng đấu không chạm đến mình thôi.

Huệ phi gương mặt tỏ vẻ hối lỗi nói: Đáng lý ra đêm qua là ngày hoàng thượng đến Trường Sinh Cung của hoàng hậu nương nương nhưng vì không hiểu sao đêm qua thái hậu nương nương bị mệt mà tần thiếp không biết thế nào nên mới cho người mời hoàng thượng đến Diên Thọ Cung của thái hậu lão nhân gia ngài. Sau đó thái hậu đỡ hơn thì trời đã khuya, thái hậu nói nếu hoàng thượng đến Trường Sinh Cung giờ này thì chỉ sợ làm nương nương tỉnh giấc mới nói hoàng thượng đến Huệ Tâm Cung của tần thiếp. Kính xin hoàng hậu nương nương thứ tội.

Chợt nghe một giọng nói thật êm tai vang lên: Trong cung này ai không biết Huệ phi tỷ tỷ có thái hậu nương nương hậu thuẫn. Người vừa lên tiếng chính là đồng minh của hoàng hậu Lưu Ly Cung Trần phi.

Trần phi tỷ tỷ sao không lấy nhị công chúa ra tranh sủng. Trong cung này đâu phải ai muốn thái hậu nương nương hậu thuẫn cũng được phải không tỷ tỷ. Đỗ tần, đồng minh của Huệ phi lên tiếng.

Ở một bên Quý phi, Đặng phi và Từ tu nghi mỉm cười xem trò vui. Hoàng hậu chợt lên tiếng chấm dứt cuộc tranh cãi này: Các vị muội muội, hầu hạ hoàng thượng là trách nhiệm của chúng ta, không nên tranh cãi về vấn đề này. Ta cũng hy vọng Huệ phi muội muội nhanh chóng giúp hoàng gia khai chi tán điệp, tốt nhất là giúp hoàng thượng sinh thêm vài tiểu hoàng tử mới tốt. Hôm nay là ngày các muội muội mới tiến cung, chúng ta đừng làm cho các muội ấy quá sợ hãi. Thời gian không còn sớm, chúng ta nên đến thỉnh an Thái hậu nương nương thôi. Hoàng hậu vừa nói vừa mỉm cười.

Châu Ái Liên ở phía dưới nghe Hoàng hậu nói trong lòng thầm nghĩ: Hoàng hậu đúng là hoàng hậu, một câu nói ra vừa đánh vào Huệ phi chưa có con vừa đánh vào Quý phi tuy có thai nhưng chưa biết là công chúa hay hoàng tử. Châu Ái Liên thoáng nhìn Huệ phi và Quý phi thấy hai nàng trên mặt đều mỉm cười. Nàng khen thầm: Nữ nhân hậu cung đúng là giỏi che giấu cảm xúc mà. Nhưng nàng đã thoáng nhìn ra được tình hình hậu cung: Hoàng hậu và Trần phi là đồng minh, họ có đại hoàng tử và nhị công chúa. Huệ phi và Đỗ tần là đồng minh và có thái hậu làm hậu thuẫn. Nàng ả ả phát hiện Đặng phi cùng với Từ tu nghi là đồng minh, các nàng có Đại công chúa và nhị hoàng tử. Duy chỉ có Quý phi đang mang thai thì nàng chưa nhìn ra được đồng minh của nàng, nhưng Quý phi có được sự sủng ái của hoàng thượng hơn các vị nương nương khác chắc một phần cũng nhờ vào phụ thân Đại tướng quân của nàng ta.

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Diên Thọ Cung

Châu Ái Liên cùng theo mọi người do hoàng hậu nương nương dẫn đầu tiến vào Diên Thọ Cung. Hoàng hậu nói: Thỉnh an mẫu hậu.

Thái hậu không vui không buồn nói: Hoàng hậu hãy đứng lên đi.

Tần thiếp/ tỷ thiếp thỉnh an thái hậu nương nương. Mọi người còn lại đồng thanh nói.

Các người cũng đứng lên đi. Thái hậu lại nói. Sau đó nàng nhìn sang Lê Quý phi đang mang thai tươi cười nói: Lê Quý phi đang mang hoàng tử mau ngồi đi.

Nói xong thái hậu xoay sang hoàng hậu nói tiếp: Ai gia biết hôm qua là ngày hoàng thượng lật thẻ bài của con nhưng thân thể của ai gia không tốt nên hoàng thượng mới đến Diên Thọ Cung. Khi ai gia khỏe hơn thì thấy trời đã trễ không muốn làm phá giấc ngủ của con nên mới nói hoàng thượng đến Huệ Tầm Cung nên con cũng đừng vì chuyện này mà trách ai gia.

Châu Ái Liên nghĩ đây là thái hậu muốn đánh phủ đầu hoàng hậu, muốn cho bọn người mới tiến cung biết quyền lực của ai mới cao nhất ở hậu cung.

Lê Quý phi vừa rồi bên trong Trường Sinh Cung còn cao hứng châm chọc chuyện giữa hoàng hậu và Tô Huệ phi nhưng đến Diên Thọ Cung của thái hậu thì nàng ta lại không tỏ vẻ châm chọc, cao hứng nữa mà thay vào đó là vẻ nhún nhường. Dù biết Lê Quý phi cũng là một người biết nhu biết cương.

Hoàng hậu nói: Thân thể mẫu hậu quan trọng hơn, mẫu hậu đã khỏe hẳn chưa.

Thái hậu tiếp lời: Già rồi nên hay bị mệt mỏi thôi, không có gì.

Hoàng hậu tiếp tục: Mẫu hậu phải chú ý giữ gìn thân thể.

Thái hậu đáp: Ai gia đã biết rồi. Nói xong thái hậu xoay người lại nhìn xuống dưới nói: Những người mới tiến cung, hãy bước ra cho ai gia xem thể nào.

Cả nhóm tú nữ mới tiến cung lần lượt bước ra đứng thành hai hàng từ phân vị cao đến thấp, đứng đầu bên trái là An tiệp dư, bên phải là Hòa dung hoa, tiếp theo lần lượt tới Mặc dung hoa, Đoàn dung hoa, Châu Ái Liên, Tống mỹ nhân, Dương tài nhân và cuối cùng là Phan tài nhân.

Châu Ái Liên nhìn lên thấy thái hậu là một phụ nữ khoảng hơn bốn mươi tuổi, được chăm sóc đặc biệt tốt, làn da vẫn còn sáng; mái tóc đen huyền, mượt mà; chỉ thấy xuất hiện nếp nhăn ở đuôi mắt khi nàng cười, nàng và Huệ phi giống nhau khoảng sáu phần nhưng trông thái hậu phúc hậu, tuy thái hậu chỉ mặc trang phục không quá sắc sỡ nhưng trông khí chất hơn Tô Huệ phi. Châu Ái Liên thầm nghĩ khi còn trẻ thái hậu chắc chắn cũng là một đại mỹ nhân. Hiện giờ thái hậu thường xuyên niệm phật nên có một số người mới tiến cung muốn lấy lòng thái hậu nên trang phục thanh đạm và một số người muốn nổi bật trang phục hết sức chói mắt đều bị thái hậu chê trách: Đã vào cung là người của hoàng thượng, người của hoàng gia cũng không thể mặc trang phục quá thanh đạm sẽ làm mất uy danh hoàng gia, ngược lại trang phục sắc sỡ quá cũng không tốt.

Một số người không biết có cùng suy nghĩ như Châu Ái liên hay không mà trang phục rất tốt, không quá thanh đạm cũng không quá chói mắt.

Thái hậu nhìn mỉm cười nói với hoàng hậu: Quả nhiên không tệ, hoàng hậu chọn người cũng thật tốt nhưng hoàng hậu cũng cần phải chỉ dạy nhiều thêm để các nàng không phạm vào lễ nghi làm mất mặt hoàng gia.

Hoàng hậu nói: Mẫu hậu quá khen, giúp hoàng thượng chọn lựa hậu cung là một trong những bổn phận của người làm mẫu nghi thiên hạ, tất nhiên con cũng không ngoại lệ. Con sẽ cố gắng chỉ dạy cho các vị muội muội mới tiến cung.

Thái hậu gật đầu, mỉm cười, xoay sang chính điện nói: Mọi người đã vào cung thì sau này là người của hoàng gia, sau này phải toàn tâm toàn ý hầu hạ hoàng thượng, giúp hoàng thượng khai chi tán diệt.

Ở dưới đồng thanh nói: Tỳ thiếp cần tuân lời dạy của thái hậu nương nương.

Thái hậu nhìn nữ tử đứng hàng đầu bên trái trong nhóm người mới tiến cung hỏi: Người là An tiếp dư Hoàng thị nữ nhi của Hộ bộ thượng thư Hoàng Tân Thanh.

Trong số chín người mới tiến cung, An tiếp dư là người có phẩm vị cao nhất, nàng được ban An Lạc Các ở Huệ Tâm Cung của Tô Huệ phi.

Dạ thưa thái hậu nương nương, chính là tỳ thiếp. An tiếp dư khụy gối, cúi đầu đáp.

Sau đó thái hậu mỉm cười tiếp tục nói: Quả nhiên tư sắc cũng như cung quy đều không tệ.

An tiếp dư trả lời: Thái hậu nương nương quá khen, tỳ thiếp không dám. Tỳ thiếp không thể sánh được với các vị nương nương. Tỳ thiếp còn phải học hỏi nhiều hơn.

Huệ phi làm bộ dạng nũng nịu nói: Có các muội muội mới tiến cung, thái hậu cô cô đã quên con rồi phải không.

Thái hậu nhìn nàng ta đưa tay kêu nàng ta đến bên mình, nhìn nàng ta dịu dàng mỉm cười nói: Con đó, đã Huệ phi rồi mà cứ như thiếu nữ. Mọi người nhìn vào đều biết thái hậu thật thân thiết với nàng ta hơn những người còn lại. Cũng đúng thôi tại vì nàng ta là chất nữ của thái hậu nương nương.

Mọi người cùng nhau nói một số chuyện khác rồi thái hậu nói: Ai gia mệt rồi, Huệ phi ở lại cùng ai gia là được, tất cả còn lại hãy lui đi.

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Bị Cấm Túc

Sau khi đi thỉnh an về Mai Hiền Các, Châu Ái Liên cùng Tiểu Xuân vào phòng thêu. Chủ tớ hai người vừa thêu vừa trò chuyện.

Tiểu Xuân ngưng tay nhìn Châu Ái Liên hỏi: Chủ tử, chủ tử nghĩ xem tối nay hoàng thượng sẽ truyền vị nào thị tẩm.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, theo quy định thì hoàng thượng sẽ truyền An Lạc Các Huệ Tâm Cung An tiếp dư. Vì An tiếp dư có phẩm vị cao nhất trong nhóm người mới tiến cung. Châu Ái Liên không nhìn Tiểu Xuân, vẫn không ngừng thêu trả lời câu hỏi của nàng ta.

Chủ tớ hai người vừa thêu vừa trò chuyện, Tiểu Hạ bước vào báo với Châu Ái Liên đã đến giờ dùng bữa trưa. Nàng, Tiểu Xuân cùng Tiểu Hạ đi ra phòng ăn.

Để Tiểu Hạ hầu hạ chủ tử dùng bữa, nô tỳ đi ngự thiện phòng lấy thêm nước ép trái cây cho chủ tử. Tiểu Xuân nói với Châu Ái Liên.

Châu Ái Liên đáp: Người đi nhanh rồi về. Nhớ cẩn thận, đừng để xảy ra chuyện gì.

Tiểu Xuân đi ngự thiện phòng, Châu Ái Liên dùng bữa xong vẫn chưa thấy Tiểu Xuân về, nàng ta đi đã gần một canh giờ nhưng nàng ta vẫn chưa về đến Mai Hiền Các. Châu Ái Liên rất lo lắng, nàng trầm nghĩ: Không biết có chuyện gì xảy ra với Tiểu Xuân hay không?

Châu Ái Liên dự định đi đến ngự thiện phòng, nàng vội nói với Tiểu Hạ: Người đi theo ta.

Tiểu Hạ khom người đáp: Dạ chủ tử.

Châu Ái Liên và Tiểu Hạ vừa bước ra cửa thì nhìn thấy Tiểu Xuân vội vàng chạy vào thở hổn hển nói: Tiểu thư, Tiểu thư xảy ra chuyện rồi.

Châu Ái Liên nhìn nàng ta nghiêm mặt, sau đó vẫy tay cho Tiểu Hạ lui ra ngoài, nàng và Tiểu Xuân đi vào phòng, nàng ngồi lên ghế, rót hai ly trà, một ly đưa cho Tiểu Xuân, nói: Uống trước đi, có gì từ từ nói.

Sau khi Tiểu Xuân uống xong ly trà vừa định mở miệng thì Châu Ái Liên đã lên tiếng trước: Đã nói với người bao nhiêu lần rồi, đây là hoàng cung không phải như trong phủ, cứ gọi ta tiểu thư người khác nghe thấy còn ra thể thống gì nữa.

Tiểu Xuân về mặt hồi lỗi, khom người trả lời: Nô tỳ đã biết thưa chủ tử. Chủ tử vừa rồi nô tỳ nghe được tin tức An tiếp dư và Hòa dung hoa bị cấm túc một tháng.

Châu Ái Liên ngạc nhiên hỏi: Đang yên đang lành làm sao An tiếp dư và Hòa dung hoa lại bị cấm túc. Tin tức kia là hoàn toàn chính xác? Nàng hỏi ngược lại Tiểu Xuân.

Tiểu Xuân lập tức đáp: Nô tỳ đi ngự thiện phòng lấy nước ép trái cây cho chủ tử, đi đến ngự hoa viên thấy cung nữ các cung bàn tán rất xôn xao nên nô tỳ cũng lại hỏi bọn họ xem rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Ngừng một chút, Tiểu Xuân lại tiếp tục: Vừa rồi ở ngự hoa viên, Hòa dung hoa của Hi Hòa Các Bảo Quý Cung cùng với Mạc dung hoa của Lan Hiên Các Ban Lan Cung cùng đi dạo ở ngự hoa viên. Hòa dung hoa cho rằng hoa lan là đẹp nhất, Mạc dung hoa cũng phụ họa theo Hòa dung hoa vừa hay lúc ấy An tiếp dư đến nghe thấy thế thì cho rằng hoa mai là đẹp nhất, Hòa dung hoa và Mạc dung hoa chuẩn bị rời khỏi nơi đó thì An tiếp dư không cho đi nói rằng họ vô lễ với mình thế là An tiếp dư và Hòa dung hoa xảy ra tranh chấp, cả hai đều bị thương. Ngay lúc đó có Đỗ tần đi ngang qua nghe thấy nên bẩm báo lên hoàng hậu nương nương thế là hoàng hậu nương nương rất tức giận cho rằng An tiếp dư và Hòa dung hoa không biết giữ gìn lễ nghi phi tần nên phạt An tiếp dư và Hòa dung hoa mỗi người bị cấm túc một tháng.

Trên mặt Châu Ái Liên hiện ra vẻ mặt khó hiểu nhưng nàng vẫn nói: Xảy ra chuyện là như vậy.

Chủ tử liệu chuyện này có phải Mạc dung hoa kia gây ra hay không vì Mạc dung hoa không bị phạt gì hết dù sao được lợi vẫn là Mạc dung hoa kia. Tiểu Xuân hỏi nàng

Châu Ái Liên lắc đầu nói: Chuyện này còn chưa rõ nên ta không biết nhưng tối nay nhất định là không tới lượt Mạc dung hoa thị tẩm. Ta nghĩ tối nay hoàng thượng sẽ lật thẻ bài của Đoàn dung hoa.

Vì sao chủ tử lại biết được? Tiểu Xuân nghi ngờ hỏi Châu Ái Liên.

Châu Ái Liên giải thích: Người nghĩ xem ba người đều ở cùng một nơi khi xảy ra tranh chấp nhưng chỉ có An tiếp dư và Hòa dung hoa bị phạt, Mạc dung hoa không bị phạt, tất nhiên người bị nghi ngờ đầu tiên gây nên việc tranh chấp này là nàng ta. Cho nên hoàng thượng sẽ không lật thẻ bài của một phi tần còn đang bị nghi ngờ. Mà trong những phi tần còn lại mới tiến cung thì Đoàn dung hoa có phẩm cấp cao nhất nên có thể hoàng thượng sẽ lật thẻ bài của nàng ta.

Tiểu Xuân gật gù đầu, nàng bỗng vui lên nói: Như thế chẳng phải hoàng thượng sẽ lật thẻ bài của người nhanh hơn một chút hay sao.

Châu Ái Liên mặt đỏ bừng vội nói: Người nói linh tinh gì thế. Nàng vội cảm lý trà lên nhấp một ngụm.

Tiểu Xuân quý xuống vội nói: Nô tỳ có lỗi, kính xin chủ tử tha tội.

Châu Ái Liên ngạc nhiên hỏi nàng ta: Người có lỗi gì?

Tiểu Xuân ấp úng đáp: Nô tỳ quên đến ngự thiện phòng lấy nước ép cho chủ tử. Vừa nói nàng vừa nhìn Châu Ái Liên.

Châu Ái Liên nói: Lần này ta tha lỗi cho người, nhưng còn có lần sau thì đừng trách vì sao chủ tử của người vô tình. Nàng mỉm cười tiếp tục: Ta đùa với người thôi, hãy đứng lên đi, lần sau nhớ đừng quên là được rồi.

Tiểu Xuân vui vẻ đứng lên, nhìn nàng cười nói: Dạ thưa chủ tử, lần sau nô tỳ sẽ không quên.

Trước khi dùng buổi tối nàng nghe Tiểu Xuân báo lại hoàng thượng cảm đền Ly Hương Các Lưu Ly Cung của Đoàn dung hoa.

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Trang Chiêu Viên

Chuyện hoàng thượng lật thẻ bài của Đoàn dung hoa sau khi An tiếp dư và Hòa dung hoa bị phạt cả hậu cung đều biết. Nhưng có một việc chắc chắn sẽ làm cho hậu cung thất kinh hơn nữa.

Châu Ái Liên vừa dùng bữa sáng xong, Tiểu Xuân chạy vào nói với nàng đêm qua hoàng thượng thị tẩm Đoàn dung hoa, sáng nay lúc Đoàn dung hoa thỉnh an hoàng hậu, hoàng hậu nói hoàng thượng truyền lệnh thăng Đoàn dung hoa thành tam phẩm chiêu viên, ban phong hào Trang cùng nhiều trân châu dị bảo.

Châu Ái Liên bất ngờ nhìn Tiểu Xuân nói: “Một lần nhảy bốn cấp, còn được ban cho phong hào. Trang chiêu viên này cũng không phải người đơn giản.”

“Thưa chủ tử, nô tỳ còn phát hiện ra một chuyện, nô tỳ nghe bọn nô tỳ bên An Lạc Các nói chuyện với nhau. Thật ra An tiếp dư và Trang chiêu viên là biểu tỷ muội.” Tiểu Hoa nói.

“Thật đúng như vậy.” Châu Ái Liên lại tiếp tục: “Vì khi còn ở phủ, chúng ta không biết ai được hoàng thượng nhìn trúng lúc tuyển tú nên không điều tra rõ các nàng nhưng ta nghĩ hoàng hậu và các vị nương nương đều biết. Không nghĩ hoàng thượng lại thích Trang chiêu viên như thế.”

“Nô tỳ còn phát hiện một chuyện.” Tiểu Xuân nhìn Châu Ái Liên ấp úng nói.

Châu Ái Liên vội nhìn Tiểu Xuân hỏi gấp: “Có chuyện gì? Ngươi hãy nói mau đi.”

Tiểu Xuân đáp: “Sau khi thỉnh an hoàng hậu, Trang chiêu viên cùng Đỗ tần đi dạo ở ngự hoa viên. Nô tỳ thấy Đỗ tần kia cũng biết lấy lòng đấy, vừa thấy người ta được thăng lên thành chiêu viên thì đi theo nịnh hót rồi, nàng làm như vậy không sợ Huệ phi chủ cung Huệ Tâm Cung ghi hận hay sao.”

Châu Ái Liên không nói gì, lấy ly trà nhấp một ngụm. Nàng chợt nói: “Tiểu Xuân, ngươi hãy chọn một lễ vật mang sang Hi Ly Các.”

Tiểu Xuân nói: “Dạ thưa chủ tử, nô tỳ sẽ đi làm ngay.”

Tiểu Xuân vừa đi, Châu Ái Liên ngồi tựa vào ghế ngắm nghĩ: “Sự việc của An tiếp dư và Hòa dung hoa không biết có liên quan đến Trang chiêu viên hay không? Tại sao Trang chiêu viên và Đỗ tần lại đi chung với nhau? Phụ thân đã từng nói với ta Đỗ tần là cánh tay đắc lực của Tô Huệ phi, cùng với lần trước trong Trường Sinh Cung nàng nhìn thấy Đỗ tần đứng ra nói tốt cho Tô Huệ phi. Vì sao hôm nay Đỗ tần lại qua lại với Trang chiêu viên?” Nàng nghĩ mãi vẫn không biết câu trả lời như thế nào cho hợp lý, cho đến khi Tiểu Xuân đi Hi Ly Các về tới Mai Hiền Các.

Tiểu Xuân bước vào thấy chủ tử của mình vẫn đang ngẩn ngơ, không biết là xảy ra chuyện gì liền nói lớn: “Chủ tử, nô tỳ đã về.”

Châu Ái Liên giật mình, nàng gật đầu với Tiểu Xuân nói: “Ta đã biết.”

“Chủ tử suy nghĩ chuyện gì có vẻ thất thần như thế?” Tiểu Xuân nghi ngờ hỏi Châu Ái Liên.

Châu Ái Liên đáp: “Ta đang nghĩ về chuyện của An tiếp dư và Hòa dung hoa có liên quan gì đến chuyện của Trang chiêu viên hay không? Và vì sao Trang chiêu viên và Đỗ tần lại đi cùng nhau? Hôm thỉnh an hoàng hậu ta thấy Đỗ tần là phe cánh của Tô Huệ phi.” Nàng dừng lại nhìn Tiểu Xuân, mỉm cười rồi tiếp tục: “Nhưng ta vẫn chưa nghĩ ra.”

Tiểu Xuân không nói gì nhìn Châu Ái Liên.

Châu Ái Liên trông thấy Tiểu Xuân cũng như đang suy tư, nàng vội lên tiếng: “Đừng nghĩ đến chuyện này nữa, chuyện gì đến sẽ đến.”

Tiểu Xuân cười đáp: “Dạ, chủ tử.”

Châu Ái Liên hỏi Tiểu Xuân: “Vừa rồi ngươi đến Hi Ly Các có xảy ra chuyện gì không?”

Tiểu Xuân biết là chủ tử đang muốn nghe và tình hình hiện tại của Hi Ly Các, vì nếu nàng có xảy ra chuyện gì thì thế nào về được Mai Hiền Các. Tiểu Xuân dường như cũng đang chờ đợi chủ tử mình hỏi điều này nên nàng ta vội vàng trả lời: “Thưa chủ tử, vừa rồi nô tỳ theo lệnh của chủ tử mang lễ vật đến Hi Ly Các thấy các cung khác cũng mang lễ vật đến Hi Ly Các, người ra người vào tấp nập, trông Hi Ly Các rất nhộn nhịp.”

“Ngươi có thấy Trang chiêu viên hay không?” Châu Ái Liên hỏi Tiểu Xuân.

Tiểu Xuân lắc đầu đáp: “Nô tỳ không thấy Trang chiêu viên, Trang chiêu viên cho Tiểu Hoa, cung nữ thiếp thân của nàng ra nhận lễ vật. Nghe Tiểu Hoa nói Trang chiêu viên sức khỏe không tốt nên không tiện ra ngoài.”

Châu Ái Liên nghe Tiểu Xuân nói xong, nàng nhấp một ly trà, nàng nói: “Canh giờ cũng không sai biệt lắm, ta cùng ngươi đi thăm.”

Tiểu Hoa mỉm cười gật đầu đáp: “Dạ chủ tử.”

Châu Ái Liên đi vào phòng thăm hỏi bỏ lại nhiều câu hỏi nàng chưa trả lời được.

Chuyện Đoàn dung hoa một đêm nhảy bốn bậc được phong thành Trang chiêu viên cả hậu cung đều biết, không biết có bao nhiêu khăn tay bị rách, không biết bao nhiêu đồ đạc bị đập vỡ nhưng ngoài mặt các nàng vẫn phải lộ ra nụ cười, vẫn đi đến Hi Ly Các của Trang chiêu viên không cho những người khác nhìn thấy được sự ganh ghét của các nàng. Nữ nhân hậu cung là thế, phải biết mang mặt nạ đi khắp nơi, bên ngoài cười nói nhưng không ai biết trong lòng họ đang suy nghĩ về vấn đề gì.

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: An Tiệp Dư Mất

Ngày hôm đó, ngoài việc của Trang chiêu viên một đêm nhảy bốn cấp còn phát sinh một việc khiến Châu Ái Liên cảm thấy sợ hãi hơn đó chính là An tiệp dư ở An Lạc Các Huệ Tâm Cung đã treo cổ tự vẫn. Khi nô tỳ thiếp thân của nàng ta phát hiện ra thì nàng ta đã không còn thở nữa.

Tiểu Xuân báo lại việc An tiệp dư mất cho Châu Ái Liên biết, nàng buồn bã lắc đầu, thầm nghĩ: “Hậu cung đúng là nơi ăn thịt người, nàng ta chỉ mới vào cung được hai ngày, còn chưa được thị tẩm thì đã ra đi rồi.”

Châu Ái Liên như nhớ ra điều gì vội vàng hỏi Tiểu Xuân: “Trang chiêu viên có đến không? Biểu tỳ của nàng ta mất chắc là nàng ta phải đến đúng không?”

Tiểu Xuân gật đầu trả lời: “Chủ tử, ngoài Trang chiêu viên đi đến An Lạc Các còn có Tô Huệ phi và hoàng hậu cũng đến.” Tiểu Xuân lại tiếp tục: “Hoàng hậu nói sẽ điều tra việc này để trả rõ cái chết của An tiệp dư. Chủ tử, ngài thấy việc này thế nào, là An tiệp dư tự vẫn hay là có người hãm hại?”

Châu Ái Liên đáp: “Hiện tại ta cũng không nghĩ ra được việc gì, cứ chờ kết quả từ hoàng hậu điều tra sẽ biết.”

Nguyên cả trưa hôm đấy, Châu Ái Liên không chợp mắt được. Châu Ái Liên nhớ lại thiếu nữ ngày hôm đó trong Diên Thọ Cung nhìn thật nổi bật, gương mặt thanh tú, làn da không được trắng như nàng nhưng lại toát lên sự khỏe khoắn, tươi trẻ. Nàng ta khoảng mười sáu mười bảy tuổi, hôm đấy trang phục của An tiệp dư đặc biệt sắc sảo, được thêu hoa mai, đường thêu tinh tế. Sau đó nàng đột nhiên cảm thấy sợ hãi, cả người run lên, nàng sợ mình cũng sẽ rơi vào kết cục giống như An tiệp dư. Hai mắt nàng nước mắt cứ chảy không ngừng.

Châu Ái Liên đang khóc thì Tiểu Xuân bước vào, nàng ta nhìn thấy nàng đang khóc lo lắng hỏi: “Chủ tử, xảy ra chuyện gì vì sao người lại khóc?”

Châu Ái Liên lấy khăn tay lau nước mắt của mình, nàng nói với Tiểu Xuân: “Ta nghĩ tới chuyện của An tiệp dư cảm thấy sợ hãi, sợ mình một ngày nào đó sẽ rơi vào kết cục như nàng ta.”

Tiểu Xuân an ủi chủ tử của mình nói: “Chủ tử sẽ không có chuyện gì đâu, người đừng quá lo lắng, dù sao chủ tử cũng thông minh hơn An tiệp dư kia nên sẽ không rơi vào kết cục như nàng ta.”

Châu Ái Liên ngưng khóc, nói: “Trong hậu cung, có nữ nhân nào không thông minh, trí tuệ hơn người nhưng chỉ cần người đi sai một bước thôi là sẽ rơi vào kết cục vạn kiếp bất phục.”

Tiểu Xuân như nhớ ra chuyện gì vội vàng nói: “Chủ tử, nô tỳ có chuyện bẩm báo với người mà quên mất.”

Châu Ái Liên hỏi Tiểu Xuân: “Có chuyện gì xảy ra?”

Tiểu Xuân đáp: “Chủ tử, hoàng hậu đã điều tra ra cái chết của An tiệp dư rồi thưa chủ tử.”

Châu Ái Liên vội vàng nói: “Mau nói rõ ràng cho ta nghe.”

Tiểu Xuân đáp: “Hoàng hậu cho người xét An Lạc Các, phát hiện An tiệp dư có để lại một bức thư.”

Châu Ái Liên hỏi: “Trong thư nói những gì?”

Tiểu Xuân trả lời: “Trong thư An tiệp dư nói là nàng ta tự cảm thấy mình làm mất thể diện của hoàng gia cùng với thể diện của gia tộc họ Hoàng, không có tư cách đối diện với hoàng thượng cho nên nàng ta đã treo cổ tự vẫn. Chỉ mong sau khi nàng ta chết, hoàng thượng sẽ không trách tội gia tộc của nàng ta.”

Châu Ái Liên tự hỏi mình: “Chuyện đơn giản là như vậy?” Nàng hỏi Tiểu Xuân: “Còn gì nữa không?”

Tiểu Xuân đáp: “Thưa chủ tử, nô tỳ nghe nói Trang chiêu viên trong Trường Sinh Cung khóc rất thương tâm dù sao An tiệp dư cũng là biểu tỳ của nàng ta.” Tiểu Xuân ngừng một lát lại tiếp tục: “Tiểu Mai, nô tỳ thiếp thân của An tiệp dư thì Trang chiêu viên cầu xin hoàng hậu cho chuyển sang hầu hạ bên cạnh Trang chiêu viên.”

Châu Ái Liên lập tức hỏi: “Hoàng hậu có đồng ý không?”

Tiểu Xuân vừa gật đầu vừa đáp: “Hoàng hậu nương nương đã đáp ứng yêu cầu của Trang chiêu viên.”

Châu Ái Liên nghĩ: “Nàng ta đã được thăng thành tam phẩm chiêu viên nên số lượng cung nữ, thái giám hầu hạ bên cạnh cũng phải tăng lên nên chuyển Tiểu Mai sang Hi Ly Các cũng không có vấn đề gì.”

Tiểu Xuân nhìn Châu Ái Liên ngập ngừng như có điều muốn nói lại thôi. Châu Ái Liên thấy vậy vội nói: “Còn phát sinh chuyện gì? Người cứ nói.”

Tiểu Xuân nói tiếp: “Hoàng thượng nghe nói Trang chiêu viên khóc thương tâm như thế nên tuyên chỉ tối nay tiếp tục lật thẻ bài của Hi Ly Các Trang chiêu viên để an ủi Trang chiêu viên vừa mất biểu tỳ.” Tiểu Xuân nhìn sắc mặt Châu Ái Liên lại nói tiếp: “Chủ tử đừng quá lo lắng, rồi hoàng thượng sẽ nhớ tới chủ tử.”

Châu Ái Liên mỉm cười nhìn Tiểu Xuân nói: “Người lo lắng ta sẽ hành động thiếu suy nghĩ?” Người còn không hiểu chủ tử của người, ta sẽ không hành

động thiếu suy nghĩ. Nhưng cũng không nghĩ ra vị Trang chiêu viên này lại được lòng thánh thượng như vậy, thị tẩm hai ngày liên tiếp.”

Tin tức đêm nay hoàng thượng lại tiếp tục cầm đèn Hi Ly Các Trang chiêu viên khiến các cung còn lại không khỏi ganh ghét.

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Đỗ Sung Dung

Hai ngày tiếp theo, nữ nhân hậu cung lại càng ganh tỵ với Trang chiêu viên hơn bởi vì hoàng thượng liên tiếp hai ngày sau đều lật thẻ bài của Trang chiêu viên. Hi Ly Các những ngày này đón không ít người, người người từ các cung khác ra vào tấp nập làm cho Hi Ly Các trở thành một trong những nơi náo nhiệt nhất hậu cung.

Những ngày này Châu Ái Liên vẫn ở trong Mai Hiên Các của nàng tiếp tục công việc thu thập thú vật của nàng.

Ngày tiếp theo, mọi người càng ngạc nhiên hơn nữa, hoàng thượng lật thẻ bài của Đỗ tần. Nếu hoàng thượng đã chán ghét tân sủng Trang chiêu viên thì người phải tìm người mới trong số những người mới tiến cung không ngờ hoàng thượng lại lật thẻ bài của Đỗ tần. Thật là không thể xem thường người cũ được.

Tiểu Xuân nói với Châu Ái Liên: “Chủ tử thấy chuyện này thế nào. Liệu có phải vì Đỗ tần vì lấy lòng Trang chiêu viên nên mới được hoàng thượng thị tẩm. Hay là chủ tử cũng đến Hi Ly Các thử xem.”

Châu Ái Liên nhìn nàng ta cười nói: “Tiểu Xuân, người sợ chủ tử người không được thị tẩm?” Châu Ái Liên ngưng lại một lát rồi lại tiếp tục: “Việc gì cũng phải nhìn.”

Sáng hôm sau, hậu cung được một phen dậy sóng Đỗ tần từ ngũ phẩm được thăng lên tứ phẩm Đỗ sung dung, được hoàng thượng ban thưởng xuống không ít. Người ra vào Bạch Huệ Viện cũng ồn ào hơn trước.

Châu Ái Liên biết được tin này sai bảo Tiểu Xuân chuẩn bị lễ vật mang đến Bạch Huệ Viện.

Tiểu Xuân tuân lệnh vào kho phòng chọn một món lễ vật, đích thân mang đến Bạch Huệ Viện Huệ Tâm Cung của Đỗ tần.

Ngày tiếp theo hoàng thượng tiếp tục lật lại thẻ bài của Trang chiêu viên. Lần này tất cả hậu cung đều biết bên cạnh sủng phi Lê Quý phi thì tân sủng của hoàng thượng là Trang chiêu viên. Thế là nữ nhân hậu cung lại vội vàng đến Hi Ly Các của Trang chiêu viên, Hi Ly Các lại trở lại náo nhiệt như trước kia.

Tiểu Xuân nhìn Châu Ái Liên nói: “chủ tử đừng buồn, hoàng thượng sẽ truyền người thị tẩm nhanh thôi.”

Châu Ái Liên mỉm cười, Tiểu Xuân lại tiếp tục: “Chủ tử, nô tỳ vẫn phải nhắc lại chúng ta cùng đến Hi Ly Các.”

Châu Ái Liên nhìn nàng ta, cười nói: “Người lại thế nữa rồi, ta thấy người còn gấp hơn ta. Ta lại không nhìn ra là người mong muốn gặp hoàng thượng đến như vậy.”

Tiểu Xuân nhìn lại nàng, buồn bã nói: “Nô tỳ là lo lắng cho chủ tử, chủ tử đừng nghi ngờ nô tỳ.”

Nàng mỉm cười nói: “Ta biết người toàn tâm toàn ý lo lắng cho ta nhưng hoàng thượng không đến ta cũng hết cách. Được rồi đừng nói chuyện này nữa, chủ tử của người muốn ra ngoài đi dạo một lát.”

Sau khi về Mai Hiên Các, Tiểu Xuân hỏi nàng: “Tại sao hôm nay chủ tử lại ra ngoài đi dạo? Bình thường nô tỳ thấy chủ tử chỉ ở trong phòng thu thập thú vật. Ra ngoài dạo không khí cũng tốt.”

Châu Ái Liên mỉm cười nói: “Thêu xong rồi cũng nên mang đến tặng cho người chứ giữ lại làm chi.”

Tiểu Xuân nghi ngờ hỏi: “Chủ tử muốn tặng cho ai?”

Châu Ái Liên đáp: “Chủ tử người còn tặng cho ai khác ngoài hoàng thượng.”

Tiểu Xuân vui mừng nói: “Chủ tử nói cũng đúng nhưng nô tỳ không thấy người gặp hoàng thượng làm thế nào tặng được.”

Châu Ái Liên nói: “Hàng ngày có biết bao nhiêu nữ nhân mang đồ vật đến Dưỡng Tâm Điện, chúng ta cũng đến đấy thì cũng như các nàng, vậy thì hoàng thượng làm thế nào để nhớ ra đồ vật của một nữ nhân nhỏ nhỏ như ta đã tặng cho người.” Nàng dừng một chút rồi lại tiếp tục: “Cho nên ta nghĩ đánh rơi hoàng thượng tự nhặt được thì người sẽ nhớ kỹ hơn. Vừa rồi ta và người nếu đi thẳng hướng đó là đến Diên Thọ Cung của thái hậu. Hàng ngày sau khi bãi triều, hoàng thượng đều từ Càn Thanh Điện trực tiếp đến Diên Thọ Cung. Khoảng cách từ Càn Thanh Điện đến Diên Thọ Cung sẽ xa hơn khoảng cách từ Mai Hiên Các đến Diên Thọ Cung. Ta bắt đầu xuất phát sau hoàng thượng, không những thế chúng ta vừa đi vừa ngắm hoa mục đích là đợi

hoàng thượng từ Diên Thọ Cung trở ra về Dưỡng Tâm Điện. Hoàng thượng nhặt được túi thơm của ta đánh rơi trên đường trở về Dưỡng Tâm Điện là tốt nhất tránh cho thái hậu nghi ngờ.”

Tiểu Xuân gật đầu nói: “Chủ tử quả nhiên thật thông minh. Nô tỳ cứ nghĩ tại sao người lại không đến Hi Ly Các hay là các cung khác thì ra là người đã có chủ ý rồi. Vậy mà chủ tử không nói cho nô tỳ biết trước làm nô tỳ lo lắng cho chủ tử suốt mấy ngày nay.”

Châu Á Liên nghiêm mặt nói: “Canh giờ này chắc là hoàng thượng đã về đến Dưỡng Tâm Điện, người hãy quay lại đường cũ tìm xem có thấy túi thơm của ta bị rơi không, nên nhớ nếu không thấy phải kể lại việc ta vừa đánh rơi túi thơm với nô tỳ các cung khác đặc biệt là cung nhân hầu hạ bên Dưỡng Tâm Điện và Trường sinh Cung.”

Tiểu Xuân nghi ngờ hỏi: “Tại sao chủ tử lại làm như vậy?”

“Nếu hoàng thượng nhặt được túi thơm của ta mà không thấy có người tìm kiếm thì hoàng thượng sẽ nghĩ là ta tính kế ngài. Nếu người khác nhặt được, nhiều người biết là ta đã đánh rơi hầu bao vào ngày hôm nay nên có người nào muốn dùng túi thơm của ta để hãm hại ta cũng không được. Người biết chưa.” Châu Á Liên nói

Tiểu Xuân vui vẻ nói: “Chủ tử suy nghĩ thật chu đáo. Nô tỳ sẽ đi ngay.”

Bạn đang đọc truyện *Châu Á Liên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Dương Tài Nhân

Tiểu Xuân bước vào bẩm báo lại sự việc với Châu Á Liên: “Chủ tử, nô tỳ không tìm thấy túi thơm của người đánh rơi. Nô tỳ cũng đã làm theo sai bảo của chủ tử.”

Châu Á Liên nói: “Tốt lắm. Ta đã biết.” Nàng lại tiếp tục thêu.

Trước khi dùng bữa tối, Tiểu Xuân nói với Châu Á Liên: “Chủ tử, tối nay hoàng thượng cầm đèn Hi Lan Các Ban Lan Cung. Nô tỳ nghe nói, hoàng thượng vô tình gặp Dương tài nhân trên đường đi dạo Ngự hoa viên. Vì thế hoàng thượng lật thẻ bài của Dương tài nhân.”

Châu Á Liên không nhìn Tiểu Xuân vẫn tiếp tục thêu nói: “Ừ, ta đã biết.”

Sáng hôm sau, Châu Á Liên nghe Tiểu Xuân báo lại: “Tối hôm qua, hoàng thượng đang trên đường đến Hi Lan Các Ban Lan Cung Dương tài nhân thì gặp cung nhân của Bảo Quý Cung đến báo Lê Quý phi nương nương cảm thấy không khỏe cho nên hoàng thượng đã bãi giá đến Bảo Quý Cung của Lê Quý phi.”

Châu Á Liên thoáng ngạc nhiên, sau đó nàng nói: “Sủng phi dù sao vẫn là sủng phi, lại còn mang hoàng tử, xét về mức độ quan trọng giữa Lê Quý phi cùng với hoàng tử so với một tài nhân nho nhỏ mới tiến cung như Dương tài nhân tất nhiên hoàng thượng phải đi Bảo Quý Cung. Lúc đầu ta cũng hơi ngạc nhiên, Không biết giữa Lê Quý phi và Dương tài nhân có mối thâm thù gì hay không? Nếu không vì sao Lê Quý phi lại đối phó với một Dương tài nhân nhỏ bé trong cung?” Nàng dừng một chút rồi tiếp tục: “Ta nghĩ trong cung này, nữ nhân nào không biết vào canh giờ đấy hoàng thượng sẽ đi dạo Ngự hoa viên nhưng không phi tần nào tình cờ gặp hoàng thượng ở đây vì nếu gặp hoàng thượng thì việc này quá lộ liễu nên sẽ kéo thêm ganh ghét của các phi tần đối với mình trừ khi người là sủng phi của hoàng thượng. Đúng là nàng ta tự làm tự chịu.”

Tiểu Xuân gật đầu đáp: “Đúng vậy thưa chủ tử. Nô tỳ vẫn thấy cách của chủ tử vẫn là hay nhất, vừa bị vô ý đánh rơi vừa nhắc nhở hoàng thượng không quên chủ tử.”

“Người quá khen chủ tử nhà người rồi đấy, kể này thành công hay không ta còn chưa biết cứ đợi đi. Ta muốn đi dạo một lát.”

Ngự hoa viên

Hai chủ tử Châu Á Liên và Tiểu Xuân đến Ngự hoa viên vừa đi dạo được vài bước thì nghe có tiếng nói vọng lại.

“Ồ, hóa ra là Dương tài nhân muội muội, người được hoàng thượng lật thẻ bài đêm qua nhưng không được cơ hội thị tẩm đây mà.” Người vừa nói là Lê dung hoa.

“Tỳ thiếp tài nhân Dương thị gặp qua Lê dung hoa, Đào mỹ nhân.” Dương tài nhân khom người nói.

Lê dung hoa và Đào mỹ nhân đều là nữ nhân lâu năm trong hậu cung. Lê dung hoa Nguyễn thị được ban Lê Ly Các Lưu Ly Cung. Đào mỹ nhân ở tại Trường Quý Các Bảo Quý Cung.

“Lê dung hoa tỷ tỷ, có những người cố tình không biết thân phận của mình, dám cả gan cố tình gặp mặt hoàng thượng trong lúc người đi dạo. Tưởng là sẽ có cơ hội được hoàng thượng thị tẩm, thật không ngờ.” Đào mỹ nhân châm chọc nói.

Lệ dung hoa mỉm cười phụ họa, Đào mỹ nhân lại tiếp tục: “Nếu chuyện tối qua mà xảy ra với muội, chắc là muội muội không dám bước ra khỏi phòng mình nữa bước. Không ngờ Dương muội muội lại không phân biệt tốt xấu còn đi dạo Ngự hoa viên.”

Lệ dung hoa trên mặt hồi lỗi nói: “Xem kìa, sao Dương muội muội còn hành lễ như thế, mau đứng lên đi.”

Châu Ái Liên nghĩ thầm Dương tài nhân đúng là loại người không có đầu óc, tối qua vừa bị như thế mà hôm nay còn ra Ngự hoa viên cho người khác chiêm chọc. Mà hậu cung này chỉ có sự chiêm chọc, chế giễu là không thiếu. Nàng lại nghe Lệ dung hoa nói: “Chắc là Dương muội muội đang muốn dùng lại kế thấp hèn ngày hôm qua đây mà phải không Đào muội muội.”

Châu Ái Liên bước ra từ sau ngon giả sơn nói: “Tỷ thiếp Châu mỹ nhân gặp qua Lệ dung hoa, Đào tỷ tỷ.”

Lệ dung hoa nói: “Châu mỹ nhân đứng lên đi. Châu muội muội ta nói muội muội nghe hôm qua có người bị mất mặt vậy mà hôm nay còn mặt dày dùng lại kế sách ngày hôm qua đây.” Vừa nói nàng ta vừa liếc sang Dương tài nhân.

Châu Ái Liên nói: “Lệ dung hoa tỷ tỷ, muội muội nghĩ hôm qua chắc là Dương muội muội đã cố ý gặp thánh nhan nhưng hôm nay Lệ tỷ tỷ, Đào tỷ tỷ và muội muội đều đã thấy Dương tài nhân muội muội ra khỏi Hi Lan Các của muội ấy thì tất nhiên Dương tài nhân muội muội không phải là người là người như thế, chỉ có thể là Dương muội muội là người đơn giản, cũng không suy nghĩ nhiều về chuyện tối hôm qua. Chúng ta đều mong cho Quý phi nương nương và hoàng tử trong bụng của người tốt đẹp đúng không. Vì thế chúng ta cũng không nên hiểu lầm Dương muội muội phải không Lệ dung hoa tỷ tỷ, Đào tỷ tỷ.”

Lệ dung hoa và Đào mỹ nhân rất ngạc nhiên khi nghe nàng nói như thế, đã nhắc đến Lê Quý phi rồi, cho nên không ai còn dám nói gì nữa, cả hai đều tức giận bỏ đi.

“Tỷ thiếp đa tạ sự giúp đỡ của Châu mỹ nhân.” Dương tài nhân nói.

Khi về đến Mai Hiền Các, Tiểu Xuân hỏi: Vì sao chủ tử lại nói giúp cho Dương tài nhân? cứ mặc kệ nàng ta, nàng ta tự làm tự chịu. Như thế chủ tử lại đắc tội với người khác.”

“Ta là đang tự nói cho ta đấy, người không nghe các nàng nói Dương tài nhân dùng kế sách thấp hèn, kế sách của ta cũng không khác là bao. Thêm nữa nếu chuyện này đến được tai hoàng thượng cùng với chuyện túi thơm kia thì khả năng hoàng thượng sẽ lật thẻ bài của ta sẽ cao hơn một chút. Đây là ta đang nhắc nhở hoàng thượng nhớ đến một Châu mỹ nhân nho nhỏ như ta.” Châu Ái Liên nói.

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Thị Tẩm

Châu Ái Liên và Tiểu Xuân đang thêu khăn tay trong phòng thì có Tiểu Hạ chạy vào thông báo: “Có Hồ công công, Tổng quản thái giám bên cạnh hoàng thượng đến thưa chủ tử.”

Châu Ái Liên và Xuân Hoa vội vàng nhìn nhau, nàng đứng lên vội vàng nói: “Mau mời Hồ công công vào.”

“Nô tài tham kiến Châu mỹ nhân chủ tử.” Hồ công công hành lễ nói.

Châu Ái Liên nói: “Hồ công công mau ngồi đi. Mời Hồ công công dùng trà. Không biết có việc gì mà công công không ở bên cạnh hầu hạ hoàng thượng mà tự mình lại đến tận Mai Hiền Các này.”

Hồ công công nói: “Hoàng thượng có lệnh tối nay cầm đèn Mai Hiền Các của Mai Cốt Cung. Châu mỹ nhân hãy mau chuẩn bị đi.” Nói xong hất vổ tay hai cái, bốn ma ma từ ngoài cửa đi vào. Hồ công công lại tiếp tục: “Đây là các ma ma sẽ giúp chủ tử chuẩn bị trước khi thị tẩm.”

“Nô tỷ tham kiến Châu mỹ nhân.” Bốn ma ma đồng thanh nói.

Nàng nói: “Các ma ma hãy đứng lên đi.” Sau đó nàng xoay người nói với Hồ công công: “Đa tạ Hồ công công.”

Hồ công công nói: “Bên cạnh hoàng thượng còn có việc, nô tài xin phép cáo lui.”

Châu Ái Liên nháy mắt Tiểu Xuân lấy ra một túi tiền đã chuẩn bị từ trước, Tiểu Xuân nói: “Có chút quà mọn đa tạ Hồ công công đã không ngại đường xa tới nơi này thông báo. Vừa nói Tiểu Xuân vừa nhét vào tay Hồ công công một túi tiền.”

Châu Ái Liên thầm nghĩ: “Sống trong hậu cung cần phải chuẩn bị thật nhiều tiền, khi nào có việc thì sẽ sử dụng ngay lập tức.”

Hồ công công nhìn túi tiền rồi nhìn Châu Ái Liên mỉm cười nói: “Nô tài cáo lui.”

Sau khi Hồ công công rời khỏi Mai Hiên Các, nàng xoay lại nháy mắt với Tiểu Xuân, Tiểu Xuân đi vào trong, một lát sau Tiểu Xuân đi ra, nàng ta có mang bốn túi tiền ra đưa cho bốn vị ma ma.

Châu Ái Liên nhìn bốn vị ma ma nói: “Có gì trông cậy vào bốn vị ma ma giúp ta chuẩn bị thật tốt.”

Bốn vị ma ma nhìn túi tiền của mình, sau đó nhìn nàng mỉm cười, đồng thanh nói: “Đa tạ Châu mỹ nhân. Chúng nô tỳ sẽ làm hết sức mình, không phụ sự kỳ vọng của hoàng thượng và Châu chủ tử.”

Sau đó, nàng cùng các vị ma ma đi chuyển vào khu vực bồn tắm, các ma ma cởi hết quần áo trên người nàng ngay cả cái yếm cũng không giữ lại, nàng được các ma ma tắm rửa sạch sẽ, tiếp theo là dùng một cái khăn lớn quấn hết người nàng lại và vác nàng để trên giường đợi hoàng thượng đến.

Châu Ái Liên nằm trong chăn đợi khoảng hai khắc thì chợt nghe tiếng của Tiểu Xuân: “Nô tỳ tham kiến hoàng thượng.”

Châu Ái Liên nghe một giọng nói của nam nhân: “Đứng lên đi.”

Sau đó nàng nghe tiếng bước chân qua bậc cửa vào trong phòng, tiếng đóng cửa lại. Hắn đi đến gần bên giường nàng đang nằm, hắn ngồi xuống. Nàng đã nghĩ trước về vấn đề này nhưng khi nó xảy ra nàng vẫn không được tự nhiên như nàng nghĩ, nàng nhắm mắt lại. Nàng chợt nghe hắn lên tiếng: “Cái này là của nàng?”

Châu Ái Liên chợt mở mắt nhìn hắn thì thấy gương mặt của hắn rất anh tuấn, “hôm ở điện tuyển tú chỉ nhìn ở xa, hôm nay nhìn gần nàng thấy dáng vẻ của hoàng thượng quả thật rất tốt” nàng thầm nghĩ.

Đang mãi suy nghĩ, nàng chợt nghe hắn gọi: “Châu mỹ nhân, Châu mỹ nhân.”

Châu Ái Liên giật mình nhìn đến tay hắn, thấy hắn đang cầm túi thơm của mình ở trên tay. Nàng ngồi lên, một tay vẫn giữ mép chăn, nói: Thưa hoàng thượng, túi thơm này là của tỳ thiếp, sao nó lại ở trong tay hoàng thượng?”

Hắn nói: “Ta nhặt được ở trên đường. Chỉ có một cái túi thơm nàng cũng để rơi mất, mất rồi thì thôi nàng còn đi khắp nơi để tìm.”

Châu Ái Liên cúi đầu nói: “Đây là vật rất quan trọng đối với tỳ thiếp, tỳ thiếp định tặng...” Nàng nói giữa câu sau đó không nói nữa, nàng đỏ mặt ngược lên nhìn hắn sau đó lại cúi đầu xuống ngay. Nàng tin là hắn biết nàng định nói gì vì trên túi thơm có thêu chữ “hoàng thượng cát tường.”

Sau đó Châu Ái Liên nhìn thấy hắn hơi bối rối, rồi đột nhiên hắn đưa túi thơm lên gửi, hắn nói: “Mùi thơm cũng không tệ. Không quá nồng, cảm thấy rất tự nhiên, trầm rất thích.”

Châu Ái Liên ngại ngùng nói: “Hoàng thượng thích là tốt rồi.”

Châu Ái Liên và hoàng thượng đang ngủ rất ngon thì khoảng giờ tý chợt nghe ở ngoài có tiếng ồn ào, nàng và hắn chợt mở mắt. Sau đó hắn tức giận nói: “Có việc gì mà ồn ào ở ngoài đây, nô tài nào không biết quy tắc.”

Hồ công công nói: “Hoàng thượng thứ tội, là cung nữ bên Mai Cốt Cung của Từ Tu nghi nương nương.”

Châu Ái Liên nghĩ không biết bên Từ tu nghi xảy ra chuyện gì, nàng đang định ngồi dậy thì hoàng thượng kéo tay nàng làm nàng nằm xuống như cũ. Hắn nói: “Có chuyện gì?”

Hồ công công nói: “Từ tu nghi nương nương cho người đến báo nhị hoàng tử thân mình không khỏe, nương nương không biết phải làm như thế nào nên cho cung nữ sang Mai Hiên Các mời hoàng thượng đi giá Mai Cốt Cung.”

(Giờ tý: từ 23 giờ đến 1 giờ sáng)

(1 khắc = 15 phút)

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Bị Chế Giễu

Châu Ái Liên nhìn thấy hắn lông mày chợt neoh lại, bàn tay hắn nắm tay nàng cũng không còn chặt như trước, nàng chợt nói: “Hoàng thượng, nhị hoàng tử không biết đã xảy ra chuyện, hoàng thượng nên sang đó xem thế nào, chắc là Từ tu nghi nương nương rất là lo lắng không biết làm thế nào mới cho người đến Mai Cốt Cung dù gì nhị hoàng tử vẫn còn nhỏ.”

Hoàng thượng nhìn Châu Ái Liên, mỉm cười, hai tay nhéo hai má của nàng, hắn nói: “Nàng thật hiểu chuyện, trầm đi thế nào rồi sẽ quay lại.” Nói xong

hắn bước xuống giường.

Châu Ái Liên nói: “Đề tỳ thiếp hầu hạ hoàng thượng thay y phục.”

Trước khi đi, hoàng thượng xoay người lại, lấy cái túi thơm rồi nói: “Đây là vật mà nàng đã tặng cho ta rồi phải không?”

Châu Ái Liên mỉm cười nhìn hắn, sau đó hành lễ, nói: “Tỳ thiếp cung tiễn hoàng thượng.”

Hoàng thượng đẩy cửa bước ra, giọng nói đầy uy nghiêm: “Bãi giá Mai Cốt Cung.”

Tiểu Xuân và đám nô tỳ của Mai Hiến Các hành lễ tiễn hoàng thượng. Hoàng thượng rời khỏi Mai Hiến Các, Tiểu Xuân bước vào xem chủ tử có gì cần dặn hay không. Châu Ái Liên nói: “Tiểu Xuân, đóng cửa lại, tiếp tục ngủ đi, hoàng thượng sẽ không quay lại.”

Buổi sáng, Châu Ái Liên là người đầu tiên đến Trường Sinh Cung, khi nàng đến hoàng hậu còn chưa chuẩn bị xong nên hoàng hậu chưa ra chính điện. Hoàng hậu cho người mời nàng ngồi uống trà trước. Khoảng một khắc sau, các vị phi tần khác đều lần lượt đến.

Đầu tiên là Trang chiêu viên và Đỗ sung dung. Châu Ái Liên thầm nghĩ: “Hi Ly Các và Bạch Huệ Viện ở hai cung khác nhau mà hai nàng đến cùng một lúc, xem ra việc xảy ra ở Ngự hoa viên của An tiếp dư và Hòa dung hoa cùng với việc hai nàng đều thăng phẩm vị sau đó cho nên nàng nghĩ hai người này có quan hệ gì đó, nhưng không phải ngày đó Đỗ sung dung ở phía Huệ phi hay sao, vì sao hôm nay lại gia nhập vào phía tần sủng Trang chiêu viên, hay là Huệ phi, Trang chiêu viên và Đỗ sung dung cùng một cánh.”

“Tỳ thiếp gặp qua Trang chiêu viên nương nương, Đỗ sung dung nương nương.” Châu Ái Liên dùng suy nghĩ của bản thân khi hai nàng bước vào, nàng liền hành lễ nói.

Trang chiêu viên cười nói với Đỗ sung dung: “Đây có phải là Châu mỹ nhân muội muội cùng tiến cung với ta hay không vậy Đỗ sung dung.”

Trang chiêu viên nói với Đỗ sung dung không nói Châu Ái Liên đứng lên. Đỗ sung dung cười châm chọc nói: “Đúng là Châu mỹ nhân muội muội rồi. Trang chiêu viên, tần thiếp nghe nói, đêm qua hoàng thượng lật thẻ bài của Châu mỹ nhân muội muội nhưng đến nửa đêm thì hoàng thượng đi giá đến Mai Cốt Cung.”

Trang chiêu viên tỏ vẻ thương hại nói: “Thật là vậy, Châu mỹ nhân muội muội thật là kém may mắn. Ô xem ta kia quên là Châu muội muội còn đang hành lễ, muội muội hãy đứng lên đi.”

Châu Ái Liên vừa đứng lên thì lại nghe Trang chiêu viên châm chọc: “Đỗ sung dung, có những người, đồ vật đã vào tận tay còn không giữ được. Ta nói những người này thật sự là không có đầu óc.”

Đỗ sung dung cười gật đầu nói: “Trang chiêu viên dạy rất phải.”

Trong tình huống này, Châu Ái Liên chỉ biết im lặng, hai nàng phẩm vị đều hơn nàng nhiều cấp cùng với lúc này đang ở trong Trường Sinh Cung của hoàng hậu nương nương.

Chợt nghe thái giám thông truyền: “Đặng phi nương nương, Trần phi nương nương, Từ tu nghi nương nương đến.”

Châu Ái Liên cùng Trang chiêu viên và Đỗ sung dung nhìn ra hướng cửa thấy Đặng phi, Trần phi và Từ tu nghi bước vào. Ba người trong điện lúc trước hành lễ với ba người mới vào: “Tần thiếp, tỳ thiếp gặp qua Đặng phi nương nương, Trần phi nương nương, Từ tu nghi nương nương.”

Đặng phi nói: “Các vị muội muội đều đứng lên cả đi.” Sau đó nàng ta nhìn Châu Ái Liên cười nói: “Châu mỹ nhân muội muội đêm qua hoàng thượng lật thẻ bài mà hôm nay đến Trường sinh Cung cũng thật sớm.” Nàng ta có ý châm chọc nàng chuyện tối qua, vì hoàng thượng nửa đêm sang bên Mai Cốt Cung nên nàng mới có thể dậy sớm.

Châu Ái Liên đáp: “Thưa Đặng phi nương nương, tỳ thiếp chỉ làm đúng theo bổn phận của nữ nhân hậu cung.”

Theo quy định, chỉ có phi tần ngũ phẩm trở lên mới bắt buộc mỗi ngày phải thỉnh an hoàng hậu. Ngoài ra, những nữ nhân hậu cung dưới ngũ phẩm được thị tẩm lần đầu tiên, thì ngày hôm sau cũng phải đến thỉnh an hoàng hậu.

Từ tu nghi về mặt hồi lồi, kéo tay Châu Ái Liên nói: “Chuyện đêm qua, Châu mỹ nhân muội muội đừng giận tỳ tỳ này, vì nhị hoàng tử thân mình không khỏe, tỳ tỳ không biết phải làm thế nào nên mới mời hoàng thượng đến. Đúng là Châu mỹ nhân muội muội phải chịu ủy khuất rồi.”

Châu Ái Liên nghĩ: “Giận người thì được gì, người là chủ cung, giận người ta có làm gì được người hay không, hay lại làm ta thêm một mối.” Nàng mỉm cười nói: “Thân thể nhị hoàng tử quan trọng. Nhị hoàng tử đã khỏe lên chưa Từ tu nghi nương nương.”

Từ tu nghi nói: “Trẻ con mà nhờ có hoàng thượng đến nên hắn cũng không sao rồi.”

Trần phi mỉm cười nói: “Ý của Từ tu nghi muội muội là hoàng tử thân mình không khỏe chỉ cần mời hoàng thượng đến nhìn, nhờ phúc của hoàng thượng sẽ khỏe lên đúng không Từ tu nghi muội muội.” Câu này ngụ ý nói nhị hoàng tử sẽ lấy đi phúc khí của hoàng thượng.

Trang chiêu viên, Đỗ sung dung đều mỉm cười xem người gặp nạn.

Từ tu nghi vội vàng nói: “Trần phi tỷ tỷ quá lời rồi, muội muội mang tâm tư như Trần phi tỷ tỷ, chẳng lẽ Trần phi tỷ tỷ mang tâm tư khác.”

Đặng phi nói: “Nhị hoàng tử đêm qua chỉ là thân thể không tốt, sau được thái y kê đơn, lại được hoàng thượng và Từ tu nghi muội muội chăm sóc cẩn thận nên sức khỏe đã chuyển biến tốt hơn. Mọi người cũng không cần vì chuyện này mà tranh cãi.”

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Thục Tàn

Chợt thái giám hô: “Huệ phi nương nương đến.”

“Tần thiếp/ tỷ gặp qua Huệ phi nương nương.” Châu Ái Liên và những người có mặt trong chính điện Trường Sinh Cung nói.

Tô Huệ Phi cười nói: “Các vị muội muội hãy đứng lên đi.”

Tô Huệ phi nhìn sang Châu Ái Liên mỉm cười nói: “Hôm nay Châu nỷ nhân muội muội cũng đến thỉnh an hoàng hậu nương nương?” Ý của Tô Huệ phi là sau khi chuyện xảy ra đêm qua, đáng lẽ ra Châu Ái Liên phải trốn trong Mai Hiên Các rồi, thật không ngờ Châu Ái Liên vẫn mặt dày đi thỉnh an hoàng hậu nương nương.

“Hồi Huệ phi nương nương, tỷ thiếp chỉ làm theo quy định của hậu cung.” Châu Ái Liên khom người đáp.

Chợt thái giám trong chính điện hô to: “Hoàng hậu nương nương đến.”

Tần thiếp/ tỷ thỉnh thỉnh an hoàng hậu nương nương.” Châu Ái Liên và mọi người có mặt trong chính điện Trường Sinh Cung hành lễ, đồng thanh nói.

Hoàng hậu tươi cười nói: “Các vị muội muội hãy ngồi đi.”

Các nương nương trong hậu cung hiện nay đủ tư cách thỉnh an hoàng hậu chỉ có bảy vị. Nhưng Lê Quý phi vì nàng mang thai nên hoàng thượng đã cho phép nàng miễn mỗi ngày phải đi đến Trường Sinh Cung thỉnh an hoàng hậu. Cho nên hôm nay chỉ có sáu người thỉnh an hoàng hậu cùng với Châu Ái Liên vì lần đầu thị tẩm nên cũng phải đến thỉnh an hoàng hậu.

Hoàng hậu giả như không biết chuyện gì xảy ra nói: “Không biết các vị muội muội đang tranh luận việc gì? Ở bên trong ta nghe thật là hào hứng.” Hoàng hậu như chợt nhớ ra mỉm cười nói tiếp: “Ta nhớ các muội muội đang nói đến chuyện đêm qua phải không?” Nàng chống tay lên trán rồi nói: “Thân thể nhị hoàng tử quan trọng nên hoàng thượng di giá Mai Cốt Cung. Ngược lại, Châu muội muội tuy còn nhỏ, lại mới vào cung nhưng lại rất biết hành xử, không yêu cầu hoàng thượng ở lại Mai Hiên Các. Mới sáng hoàng thượng đã sai người đến báo với bản cung tấn phong ngũ phẩm tần cho Châu muội muội.”

Những lời hoàng hậu nói, thoát nghe y như là nói giúp Châu Ái Liên nhưng thực ra là cũng nói với Châu Ái Liên, dù người còn trẻ nhưng cũng không thể nào quan trọng bằng hoàng tử, chỉ cần hoàng tử hay công chúa xảy ra chuyện, hoàng thượng sẽ bỏ rơi người mà đến bên con của mình. Đồng thời cũng châm chọc Từ tu nghi không hiểu chuyện bằng người mới, lấy nhị hoàng tử ra tranh sủng cho nên sẽ kéo cừu hận của Từ tu nghi lên người Châu Ái Liên.

Khi Châu Ái Liên từ Trường Sinh Cung vừa về đến Mai Hiên Các, nàng vừa ngồi xuống ghế, Tiểu Xuân vừa dâng cho nàng chén trà thì ngoài cửa thông báo có Hồ công công đến.

Hồ công công nói: “Hoàng thượng có chỉ, Châu nỷ nhân tiếp chi.”

Sau đó Châu Ái Liên và tất cả cung nữ, thái giám hầu hạ trong Mai Hiên Các quỳ xuống, Hồ công công lại tiếp tục: “Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết. Mỷ nhân Châu thị, xinh đẹp như hoa, dịu dàng, thủy mị, hiểu biết lễ nghĩa thật vừa ý trẫm. Nay trẫm tấn phong ngũ phẩm tần, ban phong hào Thục, ban trăm hoa sen bằng vàng một chiếc, trăm hoa sen bằng ngọc một chiếc, vòng tay hoa sen bằng vàng một chiếc, vòng tay hoa sen bằng ngọc một chiếc, nhẫn khắc hoa sen bằng vàng một chiếc, nhẫn nạm đá quý hình dáng hoa sen một chiếc, hoa tai hoa sen bằng vàng một bộ, hoa tai hoa sen nạm đá quý một bộ, ngọc quý một phiến, ngọc như ý một phiến, hộp đựng nữ trang bằng bạc một hộp, vải hai mươi xấp. Khâm thủ.”

Châu Ái Liên ngạc nhiên nói: “Tần thiếp tạ ơn hoàng thượng. Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế.”

Hồ công công cười nói: “Chúc mừng Thục tần nương nương.”

Sau khi Tiểu Xuân nhét hầu bao và tiễn Hồ công công theo lệnh của Châu Ái Liên, nàng ta quay vào trong phòng quỳ xuống nói: “Nô tỳ chúc mừng Thục tần nương nương. Chúc mừng nương nương thăng cấp.”

Sau khi Tiểu Xuân quỳ nói trước, tất cả cung nhân còn lại trong Mai Hiên Các đều quỳ xuống đồng thanh nói: “nô tỳ/ nô tài chúc mừng Thục tần nương nương.”

Nàng mỉm cười nói: “Tất cả hãy đứng lên đi. Mọi người sau này chỉ cần hầu hạ ta tận tâm là tốt rồi. Nếu kẻ nào nào hai lòng ta sẽ không tha.”

“Nô tỳ/ nô tài không dám hai lòng với nương nương.” Mọi người đồng thanh nói. Sau đó tất cả đứng lên.

“Tiểu Xuân ghi lại những vật phẩm hoàng thượng ban thưởng và mang vào trong kho phòng.”

Tiểu Xuân vui vẻ đáp: “Dạ, Thục tần nương nương. Nô tỳ sẽ làm ngay.”

Sau khi làm xong việc Châu Ái Liên giao, Tiểu Xuân vội vàng quay trở lại nội điện. Lúc này Châu Ái Liên như chợt nhớ ra vấn đề gì, nàng vội nói với Tiểu Xuân: “Nay ta đã được thăng lên Thục tần thì số lượng hạ nhân của Mai Hiền các sẽ phải tăng lên, chỉ sợ các cung khác sẽ nhân cơ hội này cho người trà trộn vào.”

Tiểu Xuân lo lắng nói: “Nô tỳ cũng quên mất vấn đề này.” Nàng ta hỏi Châu Ái Liên: “Bây giờ nương nương suy tính như thế nào?”

Châu Ái Liên đáp: “Hiện tại ta cũng chưa nghĩ ra được biện pháp gì. Cứ như thế trước đi, sau này hãy hay.”

Sau đó, thái hậu, hoàng hậu và các phi tần khác trong hậu cung đều cho người đưa lễ vật sang. Những lễ vật của các phi tần cao hơn Châu Ái Liên cho người mang đến, nàng đích thân ra nhận và cảm ơn. Còn lại nàng cho Tiểu Xuân nhận. Tất cả lễ vật của các cung khác mang đến Châu Ái Liên đều cho Tiểu Xuân ghi vào sổ.

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chọn Hạ Nhân

Sau khi vừa nhận lễ vật của các cung khác đưa đến, Châu Ái Liên vừa mới được nghỉ ngơi một lát thì Tiểu Xuân bước vào báo: “Nương nương, hoàng hậu cho người đưa cung nữ và thái giám đến Mai Hiền Các, mời nương nương chọn.”

Châu Ái Liên nghĩ thầm: “Lý hoàng hậu làm việc cũng thật nhanh, mới đây đã cho người đưa cung nữ và thái giám đến Mai Hiền Các cho ta lựa chọn. Không biết sau lưng đám cung nữ, thái giám này sẽ là những vị nào.”

Theo quy định cửu phẩm tước nhân sẽ có hai kẻ hầu hạ bao gồm một cung nữ và một thái giám, bát phẩm mỹ nhân sẽ có bốn hạ nhân bao gồm hai cung nữ và hai thái giám, thất phẩm dung hoa sẽ có sáu hạ nhân bao gồm bốn cung nữ và hai thái giám, lục phẩm tiếp dư sẽ được ban cho tám hạ nhân để hầu hạ trong đó có năm cung nữ và ba thái giám, mỗi vị nương nương ngũ phẩm tần sẽ được ban cho mười hai kẻ hầu hạ bao gồm tám cung nữ và bốn thái giám, mỗi vị tứ phẩm sung dung sẽ có tất cả mười bốn hạ nhân để sai bảo trong đó sẽ có mười cung nữ và bốn thái giám, tam phẩm chiêu viên được ban cho tổng cộng mười sáu kẻ hầu hạ bao gồm mười một cung nữ và năm thái giám, mỗi vị nương nương tu nghị sẽ có tất cả hai mươi hạ nhân bao gồm mười lăm cung nữ và năm thái giám, mỗi vị nương nương nhất phẩm phi sẽ có hai mươi lăm hạ nhân trong đó có sáu thái giám còn lại là cung nữ. Nếu nhất phẩm phi có ban phong hào thì ngoài số lượng kẻ hầu hạ theo nhất phẩm phi vị, sẽ được ban thêm hai cung nữ, tất cả là hai mươi bảy hạ nhân. Hoàng hậu nương nương sẽ có tất cả ba mươi lăm kẻ hầu hạ bao gồm hai mươi lăm cung nữ và mười thái giám. Như vậy theo quy định, Châu Ái Liên từ bát phẩm mỹ nhân có hai cung nữ và hai thái giám được thăng lên ngũ phẩm tần sẽ có phải chọn thêm sáu cung nữ và hai thái giám. Hiện tại, Mai Hiền Các có hai cung nữ là Tiểu Xuân và Tiểu Hạ, hai thái giám Tiểu Hi Từ và Tiểu Thường Từ. Lý hoàng hậu cho người đưa đến Mai Hiền Các mười hai hạ nhân trong đó có tám cung nữ và bốn thái giám cho Châu Ái Liên chọn.

Châu Ái Liên vội vàng đáp: “Nhanh, cho bọn họ vào.”

Đám cung nữ và thái giám theo sau một ma ma tuổi trung niên tiến vào nội điện. Bọn họ hành lễ, đồng thanh nói: “Nô tỳ/ nô tài tham kiến Thục tần nương nương.”

“Tất cả hãy đứng lên.”

Châu Ái Liên lần lượt nhìn tất cả mười hai hạ nhân được hoàng hậu ra lệnh mới đưa đến Mai Hiền Các, nàng thầm nghĩ: “Tất cả mười hai cung nữ và thái giám này, không biết kẻ nào là người của ai? Trước mắt cứ chọn trước rồi tính sau.”

Nghĩ xong Châu Ái Liên mỉm cười chỉ mặt sáu cung nữ và hai thái giám nàng chọn. Sau khi Châu Ái Liên đưa ra quyết định của nàng, những người không được nàng chọn theo vị ma ma kia rời khỏi Mai Hiền Các. Châu Ái Liên quyết định theo nguyên tắc đó là những cung nữ này không quá xinh đẹp vì thế sẽ hạn chế khả năng những nô tỳ này có thể lợi dụng việc dựa vào tư sắc quyến rũ hoàng thượng ngay bên trong Mai Hiền Các làm nàng trở thành trò cười cho nữ nhân hậu cung cùng với gương mặt phải phúc hậu, chất phác. Châu Ái Liên nhìn tám nô tỳ và nô tài mới này, nàng chỉ vào từng người nói: “Từ hôm nay trở đi, người sẽ được gọi là Tiểu Thu, Tiểu Đông, Tiểu Công, Tiểu Dung, Tiểu Ngôn, Tiểu Hạnh, Tiểu Lý Từ và Tiểu Quý Từ.”

Nhóm nô tỳ và nô tài mới hành lễ đồng thanh nói: “Nô tỳ/ Nô tài đa tạ Thục tần nương nương đã ban tên.”

Châu Ái Liên mỉm cười nói: “Tất cả các người hãy đứng lên đi. Ta không biết trước kia các người hầu hạ cho cung nào nhưng hôm nay các người đã vào Mai Hiền Các thì phải tận trung với ta, hết lòng hầu hạ nương nương của các người là ta, tuyệt đối không được hai lòng. Nếu ta phát hiện được kẻ nào ăn ở hai lòng thì ta tuyệt đối sẽ không tha cho kẻ đó.”

“Nô tỳ/ Nô tài xin nghe theo lời dạy của Thục tần nương nương.” Nhóm hạ nhân mới đến đồng thanh nói.

Châu Ái Liên tiếp tục nói: “Nhất đẳng cung nữ là Tiểu Xuân và Tiểu Hạ. Tiểu Thu và Tiểu Đông là nhị đẳng cung nữ. Những kẻ còn lại là tam đẳng cung nữ.”

Tất cả hạ nhân trong Mai Hiên Các đồng thanh nói: “Dạ Thục tần nương nương.”

“Tất cả hãy lui đi, có Tiểu Xuân hầu hạ ta là được rồi. Có gì Tiểu Hạ sẽ chỉ bảo cho các người.” Châu Ái Liên mở miệng đuổi đám hạ nhân ra ngoài.

Sau khi tất cả lui ra ngoài, Châu Ái Liên vội vàng nói với Tiểu Xuân: “Ta không biết rõ thông tin của đám hạ nhân này, không biết sau lưng bọn họ là những vị nào. Vì thế, Tiểu Xuân, người hãy tìm hiểu rõ lai lịch đám hạ nhân mới đến Mai Hiên Các cùng với việc thông báo với phụ thân của ta hãy mua chuộc hết người thân của tất cả hạ nhân trong Mai Hiên Các. Nên nhớ càng sớm càng tốt.”

“Nô tỳ sẽ làm ngay thưa nương nương.” Tiểu Xuân đáp.

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Phùng Dung Hoa Và Dương Tài Nhân

Sau bữa trưa, Tiểu Xuân vào báo với Châu Ái Liên có Phùng dung hoa đến. Vì thế nên Châu Ái Liên đành phải ra ngoài tiếp Phùng dung hoa này.

“Tỳ thiếp gặp qua Thục tần nương nương.” Phùng dung hoa khom người nói.

Châu Ái Liên vội vã nâng nường đứng lên nói: “Phùng tỷ tỷ hãy đứng lên, tỳ tỳ cứ gọi ta là Châu muội muội là được rồi.”

Phùng dung hoa khách khí nói: “Thưa Thục tần nương nương, tỳ thiếp không dám, trong cung không thể không có trật tự được. Tỳ thiếp chỉ có nhân sâm được phụ thân của tỳ thiếp gửi vào cung cho tỳ thiếp. Nay tỳ thiếp mạo phép xin dâng tặng Thục tần nương nương, mong rằng nương nương không chê.”

Châu Ái Liên nói: “Đa tạ Phùng dung hoa.” Nói xong nường xoay người nhìn Tiểu Xuân, Tiểu Xuân hiểu ý tiến lên nhận lễ vật rồi mang vào kho phòng. Châu Ái Liên nói tiếp: Phùng dung hoa, hãy ngồi đi.” Đợi Phùng dung hoa ngồi xong, nường tiếp tục: “Người đâu? Dâng trà.”

Phùng dung hoa lại nói: “Tỳ thiếp đa tạ Thục Tần nương nương.”

Đội cung nữ dâng trà lên xong, Châu Ái Liên nói: “Phùng dung hoa cho người mang lễ vật đến Mai Hiên Các là được rồi cần gì phải đích thân đến nơi này của ta. Phùng dung hoa khách khí quá rồi.”

Phùng dung hoa đáp: “Tỳ thiếp cảm thấy cả ngày trong Bạch Mai Các cũng chán nên đích thân đến Mai Hiên Các. Thứ nhất, cũng đích thân bái kiến Thục tần nương nương, tiếp nữa là cũng muốn trò chuyện với nương nương. Tỳ thiếp cũng nghe nói, Thục tần nương nương rất thích thơ, tài nghệ thơ thừa của tỳ thiếp còn kém cũng xin nương nương có thể chỉ dạy thêm.”

Châu Ái Liên mỉm cười nói: “Đúng vậy, có Phùng dung hoa đến trò chuyện cùng ta, ta cũng bớt nhàm chán. Ta thì có tài nghệ thơ gì, chỉ biết một vài đường cơ bản cho nên ta không dám chỉ dạy Phùng dung hoa nhưng có Phùng dung hoa thơ cùng ta, ta cũng cảm thấy vui hơn.”

Một khắc sau, Châu Ái Liên và Phùng dung hoa cùng với nô tỳ đi đến phong thư. Vừa vào phòng, chỉ nhìn bức tranh đang treo còn dang dở của Châu Ái Liên, Phùng dung hoa liền ca ngợi: “Tài nghệ thơ của Thục tần nương nương thật là tinh xảo, nếu so cùng nương nương tỳ thiếp không dám. Được thơ cùng với nương nương là hồng phúc của tỳ thiếp.”

Châu Ái Liên ngại ngùng đáp: “Phùng dung hoa quá khen rồi, ta thấy cũng bình thường thôi. Phùng dung hoa đừng có khen ta nữa, cũng ngồi xuống thôi đi.”

Sau đó gần một canh giờ, Phùng dung hoa mới cáo từ. Trước khi đi nường ta còn nói: “Mỗi ngày tỳ thiếp đều sẽ đến Mai Hiên Các thơ cùng với Thục tần nương nương, kính xin Thục tần nương nương không chê trách tỳ thiếp làm phiền.”

Châu Ái Liên mỉm cười nói: “Ta sẽ không. Có Phùng dung hoa đến cùng trò chuyện, ta cũng cảm thấy vui hơn.”

“Tỳ thiếp xin phép được cáo lui.” Vừa nói Phùng dung hoa vừa khom người.

“Tiểu Xuân tiễn Phùng dung hoa.” Châu Ái Liên nhìn Tiểu Xuân nói.

Tiến Phùng dung hoa đi rồi, Tiểu Xuân quay trở lại gặp Châu Ái Liên. Tiểu Xuân bủi môi nói: “Không biết Phùng dung hoa này hôm nay đến Mai Hiên

Các có ý gì? Lại còn theo nịnh nọt nương nung một cách trơ trẽn như thế.”

“Hiện tại ta cũng không biết Phùng dung hoa đang nghĩ gì? Bình đến tướng ngăn.” Châu Ái Liên nói.

Ngày hôm nay, đúng là một ngày bận rộn của Châu Ái Liên, vừa tiễn Phùng dung hoa xong, nàng nghe cung nữ báo có Hi Lan Các Ban Lan Cung Dương tài nhân đến. Cho nên nàng lại phải đi ra tiếp Dương tài nhân.

“Tỳ thiếp gặp qua Thục tần nương nung.” Vừa nói Dương tài nhân vừa khom người.

Châu Ái Liên nói: “Dương tài nhân muội muội hãy đứng lên đi.”

“Hôm nay tỳ thiếp đến đây, một là tỳ thiếp muốn đa tạ Thục tần nương nung đã giúp đỡ tỳ thiếp ở ngự hoa viên, hai là muốn chúc mừng nương nung được tấn thăng ngũ phẩm. Tỳ thiếp có một miếng ngọc, kính xin nương nung không chê.” Dương tài nhân lại nói.

“Đa tạ Dương tài nhân muội muội.” Nàng nói xong cho Tiểu Xuân nhận và mang vào trong.

“Dương tài nhân muội muội hãy ngồi đi.” Nàng lại nói tiếp: “Ban trà.”

Dương tài nhân đứng lên nói: “Tỳ thiếp tạ ơn Thục tần nương nung.”

Nàng nói: “Dương muội muội không cần khách sáo, cứ gọi bổn cung là tỳ tỳ”

“Đạ Thục tần tỳ tỳ.” Dương tài nhân nói.

“Chuyện lần trước Dương tài nhân muội muội cũng đừng buồn, Dương tài nhân muội muội vẫn còn trẻ, vẫn còn cơ hội.”

Dương tài nhân đáp: “Tỳ thiếp đa tạ Thục tần tỳ tỳ nhắc nhở. Tỳ thiếp đã hiểu.” Dừng một lát Dương tài nhân lại tiếp tục: “Tỳ thiếp hôm nay đến Mai Hiền Các cũng có chuyện muốn nói với Thục tần tỳ tỳ.” Nói xong nàng ta nhìn nhóm cung nhân của Mai Hiền Các.

Châu Ái Liên hiểu ý, nàng nói: “Có Tiểu Xuân hầu hạ ta là được rồi. Còn lại hãy lui ra hết đi.”

Đám người cung nhân còn lại của Mai Hiền Các tuân lệnh lui ra ngoài. Lúc này Châu Ái Liên mới nói: “Có chuyện gì Dương tài nhân muội muội cứ việc nói thẳng.”

Dương tài nhân đáp: “Thục tần tỳ tỳ, tỳ thiếp không ngại nói thẳng. Hiện nay trong hậu cung, có không biết bao nhiêu thế lực, Thục tần tỳ tỳ lại là người vừa được thăng cấp cho nên sẽ bị nữ nhân hậu cung chú ý nhiều hơn. Tỳ thiếp tự nguyện trở thành cánh tay đắc lực của Thục tần tỳ tỳ, không biết ý của Thục tần tỳ tỳ thế nào?”

Châu Ái Liên nghe Dương tài nhân nói xong, vội vàng đáp: “Ta xin đa tạ ý tốt của Dương tài nhân muội muội dành cho ta nhưng hiện tại ta chưa cần.”

Dương tài nhân hơi ngạc nhiên, nói: “Tỳ thiếp còn có việc. Tỳ thiếp xin phép được phép cáo lui trước.”

Châu Ái Liên nói: “Tiểu Xuân thay ta tiễn Dương tài nhân muội muội.”

Sau khi tiễn Dương tài nhân ra về, Tiểu Xuân hỏi Châu Ái Liên: “Nương nung, vì sao nương nung không chấp nhận lời đề nghị của Dương tài nhân.”

Châu Ái Liên đáp: “Đúng là ta cũng cần đồng minh, nhưng trước mắt chuyện này chưa gấp. Tiếp nữa ta cũng không muốn tìm một đồng minh không có đầu óc như Dương tài nhân này.”

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tương Kế Tự Kế (Thượng)

Thời gian nhanh chóng trôi đi, mới đây đã một tháng kể từ ngày nhóm tú nữ mới tiến cung. Sau một tháng, những tú nữ mới tiến cung này đã có sự thay đổi phẩm vị so với trước kia. Trong đó nổi bật nhất chính là Trang chiêu viên Đoàn thị, từ thất phẩm dung hoa nhảy lên bốn cấp thành tam phẩm chiêu viên, lại còn được ban cho phong hào Trang. Tiếp theo là Châu Ái Liên nhảy lên một lúc ba cấp từ bát phẩm mỹ nhân thành ngũ phẩm tần, được ban cho phong hào Thục. Ngoài ra, Trương tài nhân của Hiền Quý Các Bảo Quý Cung trước kia từ cửu phẩm tài nhân được thăng thành lục phẩm tiếp dư, được ban cho phong hào Lệ, Huệ Hiền Các Huệ Tâm Cung Tổng mỹ nhân trước kia từ bát phẩm được thăng thành lục phẩm Tổng tiếp dư và Sương Mai Các Lưu Ly Cung Phan tài nhân trước kia từ cửu phẩm được thăng thành bát phẩm Phan mỹ nhân. Hi Hòa Các Bảo Quý Cung Hòa dung hoa Vương thị vừa hết lệnh bị cấm túc, Lan Hiền Các Ban Lan Cung Mặc dung hoa thì không được hoàng thượng gọi thị tẩm vì hoàng thượng nghi ngờ nàng ta trong vụ tranh chấp giữa An tiếp dư đã chết và Hòa dung hoa. Đặc biệt Dương tài nhân của Hi Lan Các Ban Lan Cung, sau sự việc lần trước, không biết Lê Quý phi có nói gì với hoàng thượng hay không, kể từ đó đến hiện tại hoàng thượng không triệu nàng ta thị tẩm. Bên cạnh đó, có một người không

phải trong nhóm tú nữ mới tiến cung nhưng cũng được thăng một cấp đó chính là Đổ sung dung của Bạch Huệ Các Huệ Tâm Cung, từ ngũ phẩm tàm được thăng lên thành tứ phẩm Đổ sung dung.

Buổi sáng, sau khi đi thỉnh an hoàng hậu và thái hậu về Mai Hiền Các, Châu Ái Liên đang uống trà thì Tiểu Xuân bước vào bẩm báo: “Nương nương, thái y vừa mới bắt mạch bình an cho các vị nương nương và các vị chủ tử, đã báo lại với hoàng hậu Đào mỹ nhân của Trường Quý Các Bảo Quý Cung cùng với Lan Diễm Các Ban Lan Cung Trịnh tài nhân đều có thai hai tháng và Bùi mỹ nhân của Tuệ Huệ Các Huệ Tâm Cung mang thai hơn một tháng, Hiện tại chắc là đã truyền khắp cả cung rồi, hoàng thượng, thái hậu cùng hoàng hậu ban thưởng xuống rất nhiều.”

Châu Ái Liên hơi ngạc nhiên suy nghĩ: “Bùi mỹ nhân và Trịnh tài nhân mang thai có lẽ là nằm trong dự tính của Lê Quý phi đi nhưng còn Đào mỹ nhân kia vì sao lúc nào không mang thai lại mang thai vào ngay lúc này. Xem ra có người không muốn cho Lê Quý phi an tâm đường thai rồi.” Sau khi lấy lại được bình tĩnh nàng ra lệnh cho Tiểu Xuân: “Người chọn món vật chúc mừng mang đến cung của các nàng.”

Tiểu Xuân đáp: “Nô tỳ sẽ làm theo lời dặn của nương nương.” Nàng ta ngưng một lát lại tiếp tục: “Nương nương, không biết vì sao Lê Quý phi sau khi biết tin tức này đã cầu xin hoàng thượng chuyển cung nhưng không phải cho Đào mỹ nhân chuyển cung, chính Lê Quý phi cầu xin chuyển cung cho chính mình.”

Châu Ái Liên mỉm cười nói: “Xem ra Lê Quý phi cũng đã nhận ra có người muốn hại nàng ta nên nàng ta đã hành động rồi. Nàng ta cầu xin hoàng thượng chuyển đến cung nào? Hoàng thượng có đồng ý hay không?”

Tiểu Xuân đáp: “Ban đầu hoàng thượng không đồng ý vì nghĩ Lê Quý phi đang mang thai không tiện chuyển sang cung khác, như thế sợ sẽ ảnh hưởng đến hoàng tử trong bụng Quý phi. Hoàng thượng còn an ủi Lê Quý phi, nếu Đào mỹ nhân có xảy ra chuyện gì, hoàng thượng cũng tuyệt đối không nghi ngờ Lê Quý phi. Nhưng hồi sau, không biết Lê Quý phi thuyết phục thế nào, hoàng thượng đã đồng ý cho Lê Quý phi chuyển đến Diên Thọ Cung của thái hậu. Hoàng thượng cũng tự mình đưa Lê Quý phi đến Diên Thọ Cung ngay lập tức, bây giờ đang trên đường đi.”

Châu Ái Liên nói: “Đào mỹ nhân mang thai chỉ mới hai tháng nếu bây giờ mà bắt nàng ta chuyển cung thì sợ sẽ ảnh hưởng đến thai nhi trong bụng nhưng hoàng tử trong bụng của Lê Quý phi thì cũng đã hơn bốn tháng chọn nên nếu nàng ta chuyển đến cung khác cẩn thận một chút thì cũng sẽ không có gì ảnh hưởng nghiêm trọng, sẽ không ảnh hưởng lớn đến thai nhi trong bụng. Đặc biệt nếu Lê Quý phi vẫn ở lại Bảo Quý Cung thì sẽ có nhiều chuyện phát sinh, nàng ta không phải sợ có người ném đá giấu tay, hại Đào mỹ nhân rồi vu cáo cho nàng ta mà nàng ta sợ có người sẽ lợi dụng việc ra tay mưu hại thai nhi trong bụng Đào mỹ nhân sau đó ảnh hưởng đến thai nhi trong bụng nàng ta vì Trường Quý Các nằm ngay bên cạnh thiên điện Bảo Quý Cung. Khi chuyển đến Diên Thọ Cung, nàng ta biết thái hậu tuy có thiên vị Tô Huệ phi nhưng rất xem trọng hoàng tử của hoàng thượng nên thái hậu sẽ không cho phép bất kỳ kẻ nào gây ảnh hưởng đến hoàng tử của hoàng thượng. Đây chính là điều mà Lê Quý phi cần trong lúc này để có thể bảo vệ an toàn cho thai nhi và chính mình. Nhưng dù thế nào khi đã mang thai mà còn phải chuyển cung như thế.” Nàng lắc đầu tiếp tục nói: “Không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.”

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Tương Kế Tự Kế (Hạ)

Châu Ái Liên mỉm cười nhìn Tiểu Xuân nói: “Phải nói là người ra chiêu này cũng rất cao tay. Có thể nói lần này là Lê Quý phi bị người ta tương kế tựu kế, tự mang đá đập chân mình. Nàng ta nghĩ sẽ để cho nữ nhân phẩm vị thấp ở các cung khác mang thai để mọi người không phải quá tập trung vào thai nhi trong bụng nàng ta vì ngoài nàng ta còn có những người khác mang thai nhưng nàng ta không ngờ lại có người lại dùng kế của nàng ta để làm cho nữ nhân của trong cung nàng ta mang thai.”

Châu Ái Liên trầm tư tiếp tục: “Không biết người kia là ai? Người này tâm kế thật thâm sâu khó lường. Chỉ một bước đã đẩy Lê Quý phi rơi vào thế tiến thoái lưỡng nan. Nếu Lê Quý phi ở lại Bảo Quý Cung, mà trong lúc này Đào mỹ nhân lại mang thai, người ta không dám hại Lê Quý phi cao cao tại thượng được hoàng thượng sủng ái nhưng ngược lại chỉ là một Đào mỹ nhân nho nhỏ, người không muốn nàng ta không thuận tiện sinh ra hoàng tử trong cung này rất nhiều. Người kia cần chỉ là chờ đợi, chờ đợi có người sẽ ra tay hãm hại hoàng tử trong bụng Đào mỹ nhân thì người kia chỉ cần lợi dụng điều này để mưu hại hoàng tử trong bụng của Lê Quý phi. Một mũi tên hạ không ít hơn ba con chim, một là Đào mỹ nhân, hai là Lê Quý phi, ba là nhóm người không thể tự chủ được mà ra tay với Đào mỹ nhân kia. Nếu Lê Quý phi cầu xin hoàng thượng cho Đào mỹ nhân chuyển cung thì hoàng thượng không những không đồng ý mà còn tạo cho hoàng thượng nghĩ Lê Quý phi là người nhỏ nhen, ích kỷ, lòng dạ hẹp hòi, muốn mưu hại hoàng tử của hoàng thượng nên có thể từ đó sẽ không tiếp tục sủng ái Lê Quý phi. Còn nếu như Lê Quý phi chuyển cung thì trên đường có thể xảy ra chuyện gì thì không ai biết được. Có thể nói Lê Quý phi đi nước nào cũng xảy ra chuyện.”

Châu Ái Liên hớp một ngụm trà, sau đó lại nói: “Có thể nói lần này là Lê Quý phi tự mình hại mình thôi, nếu như lúc đầu nàng ta không nghĩ ra kế sách kia thì người khác cũng không sử dụng ngược lại với nàng ta. Nhưng có thể nói Lê Quý phi cũng không phải là người không có đầu óc, nàng ta đã nhìn ra được tâm kế của người kia nên nàng ta không những không cầu xin hoàng thượng chuyển cung cho Đào mỹ nhân, cũng không ở lại Bảo Quý Cung dưỡng thai mà chọn giải pháp chuyển đến Diên Thọ Cung của thái hậu, không cần đợi sắp xếp mà chuyển liền ngay lập tức đến Diên Thọ Cung. Tuy trên đường đi có nguy hiểm nhưng nếu an toàn đến được Diên Thọ Cung thì nàng ta sẽ thoát khỏi kiếp nạn này. Để đề phòng bất trắc thì Lê Quý phi còn xin hàng thượng hộ tổng nàng ta đến Diên Thọ Cung. Có hoàng thượng đi cùng Lê Quý phi thì người kia sẽ không xuống tay dễ dàng. Nhưng người kia không ra tay thì có nghĩa là người khác chịu ngồi im, không hành động gì?”

Châu Ái Liên nhìn Tiểu Xuân nói: “Thái hậu chắc là cũng đã nhìn ra suy nghĩ của người kia nên đã đồng ý cho Lê Quý phi chuyển đến Diên Thọ Cung

đường thai. Dù thế nào thái hậu cũng là lão nhân trong cung, bao nhiêu năm đầu đá với những nữ nhân khác, lại còn đưa được con trai của mình lên ngôi cửu ngũ chí tôn thì chắc chắn không phải là người đơn giản. Cho nên những tranh đấu trong hậu cung, thái hậu đương nhiên biết rất rõ, chỉ là có chịu nguyên ý giúp đỡ Lê Quý phi hay không thôi. Nếu Lê Quý phi không mang thai thì thái hậu có thể sẽ mặc kệ nàng ta tự sinh tự diệt nhưng trong bụng của Lê Quý phi hiện tại còn có hoàng tôn của thái hậu, hoàng tử của hoàng thượng cho nên thái hậu không thể thấy chết mà không cứu. Mặc dù thái hậu rất muốn chất nữ của bà là Tô Huệ phi sinh hoàng tôn cho bà nhưng nói như thế nào thì đứa nhỏ trong bụng của Lê Quý phi cũng là hoàng tôn của thái hậu nên không thể làm ngơ.”

Châu Ái Liên nhìn Tiểu Xuân nói: “Còn vị Đào mỹ nhân này, ngay từ đầu chỉ là một con cờ của người kia dùng để mưu hại Lê Quý phi mà thôi. Tiểu Xuân, ngươi hãy điều tra Đào mỹ nhân kia, xem xem nàng ta gần đây, không phải gần đây mà là từ khi Lê Quý phi bắt đầu thông báo mang thai hoàng tử thì Đào mỹ nhân này thường xuyên qua lại với ai? Cung nào?” Nàng ngừng một chút sau đấy lại tiếp tục: “Ta muốn biết người sau lưng Đào mỹ nhân là ai? Để có thể cẩn thận hơn khi ta gặp người đó.”

Châu Ái Liên và Tiểu Xuân, hai chủ tớ đang nói chuyện thì Tiểu Hạ đẩy cửa bước vào hướng Châu Ái Liên báo: “Nương nương, có Phùng dung hoa của Bạch Mai Các đến.”

Tiểu Xuân tỏ vẻ tức giận nói: “Nàng ta lại đến sao? Cả tháng này, ngày nào nàng ta cũng đến Mai Hiên Các, không biết nàng ta đang định giở trò quái quỷ gì đây?” Nói xong Tiểu Xuân mới ý thức được bản thân vừa rồi là lỡ lời nên lén lén nhìn Châu Ái Liên.

Châu Ái Liên liếc nhìn Tiểu Xuân một cái, sau đó nói với nàng ta: “Tiểu Xuân, ngươi đi làm những việc ta giao đi, có Tiểu Hạ ở đây cùng ta là được. Nhưng phải nhớ kỹ là phải đợi Lê Quý phi chuyển đến Diên Thọ Cung rồi hãy đi, tránh xảy ra chuyện gì lại bị liên lụy. Ta có dự cảm sẽ có chuyện phát sinh vì thế tránh người của Mai Hiên Các bị liên lụy.”

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Lê Quý Phi Bị Kinh Hách

Sau khi Châu Ái Liên tiễn Phùng dung hoa rời khỏi Mai Hiên Các, Tiểu Xuân bước vào báo với Châu Ái Liên: “Nương nương, hoàng thượng và Lê Quý phi trên đường từ Bảo Quý Cung đến Diên Thọ Cung đã xảy ra chuyện. Hoàng hậu và các vị nương nương đều đã đi đến Diên Thọ Cung.”

Châu Ái Liên vội vàng nói với Tiểu Xuân: “Hãy mau chuẩn bị, chúng ta cũng phải nhanh đến Diên Thọ Cung. Vừa đi người vừa nói rõ tình hình cho ta.”

Hoàng thượng và Lê Quý phi đang trên đường đến từ Bảo Quý Cung đến Diên Thọ Cung, khi đi ngang qua Lưu Ly Cung đột nhiên xuất hiện rất nhiều chuột, chạy vào đám người hoàng thượng và Lê Quý phi, tiếp theo lại xuất hiện bầy mèo rượt theo đám chuột này. Bị bất ngờ, đám người nâng kiệu và đám cung nữ, thái giám hỗn loạn, trong đám người nâng kiệu có người bị ngã, làm chiếc kiệu bị rơi xuống đất. Lúc đấy trong kiệu không chỉ có Lê Quý phi mà còn có cả hoàng thượng, hoàng thượng bị thương nhẹ, Lê Quý phi thì bị kinh hách, hoàng thượng vội vàng cho gọi thái y đến Diên Thọ Cung.

Khi Châu Ái Liên bước vào Diên Thọ Cung, thì thấy ngoài thái hậu, hoàng thượng còn có hoàng hậu, Tô Huệ phi, Trần phi, Từ tu nghi, Trang chiêu viên, Đỗ sung dung nhưng nàng không nhìn thấy nhân vật chính Lê Quý phi. Nàng vừa tỉnh an xong, thì Đặng phi đến.

Sau đấy, Trần thái y từ trong bước ra ngoài điện báo: “Bẩm hoàng thượng, Lê Quý phi chỉ bị kinh hách một chút, không có gì đáng ngại, không ảnh hưởng đến hoàng tử trong bụng nương nương, chỉ cần kê đơn thuốc là sẽ ổn. Cũng may mắn là có hoàng thượng đỡ cho Lê Quý phi trong lúc kiệu rơi nên không ảnh hưởng đến hoàng tử. Để thần kiểm tra vết thương cho hoàng thượng.”

Sau khi kiểm tra xong vết thương ở tay cho hoàng thượng, Trần thái y nói: “Hoàng thượng chỉ bị thương một chút ngoài da, không có gì đáng ngại, thần sẽ kê đơn thuốc cho hoàng thượng.”

Hoàng thượng nói: “Ngươi hãy lui xuống trước đi.”

Hoàng thượng tức giận nói: “Người đâu mang những kẻ hôm nay nâng kiệu lên đây cho trẫm. Trẫm phải tra rõ xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.”

Đám người nâng kiệu quỳ dưới đất hoảng sợ nói: “Hoàng thượng tha tội, hoàng thượng tha tội.”

“Nói mau, cuối cùng là đã xảy ra chuyện gì?” Hoàng thượng ngồi trên cao nhìn xuống dưới hỏi.

Một người trong đám người nâng kiệu đáp: “Hồi hoàng thượng, chúng nô tài cũng không biết đã phát sinh chuyện sinh. Lúc đấy đang trên đường đến Diên Thọ Cung khi đi đến đoạn đường ngang qua cửa Lưu Ly Cung thì không biết từ đâu lại đột nhiên xuất hiện rất nhiều chuột chạy ngang qua, chưa hết bất ngờ vì lũ chuột thì lại xuất hiện một bầy mèo, tình hình lúc đấy vô cùng hỗn loạn. Rồi sau đó, chúng nô tài cảm thấy dưới chân xuất hiện vật gì trơn trượt, sau đó có cung nữ và thái giám ngã vào chúng nô tài cho nên chúng nô tài mới bị ngã theo. Kính xin hoàng thượng tha tội.”

Hoàng thượng nói: “Ngươi đâu, lôi tất cả bọn chúng ra ngoài, đánh mỗi kẻ ba mươi hèo.”

Châu Ái Liên nghe nói thầm nghĩ: “Người thiết kế một màn này cũng thật lợi hại, chỉ làm như một cuộc mèo rượt đuổi chuột thôi. Điều quan trọng là dưới

đường đi còn xuất hiện vật ngáng chân, bọn người nâng kiệu đã huấn luyện từ nhỏ nên dù có vật trơn trượt cũng khó có thể làm cho bọn họ ngã nhưng đám cung nữ và thái giám thì lại khác, bọn họ sẽ không thể như những người nâng kiệu, cho nên nếu như xuất hiện những vật trơn trượt chắc chắn là cung nữ và thái giám sẽ bị ngã trước tiên, nhiều người như vậy thì sẽ có người ngã vào đám người nâng kiệu cho nên sẽ làm kiệu rơi. Nhưng bọn hạ nhân nâng kiệu cũng quá tự cao rồi, bọn chúng biết là đường trơn trượt, có thể hạ kiệu kiểm tra nhưng bọn chúng cho rằng có thể đi qua được. Đúng là bọn chúng có thể qua được nhưng những kẻ đi theo thì không thể. Người nghĩ ra kế này cũng quá sợ ý, chuột và mèo xuất hiện chỉ một hai con thì người ta cho là bình thường nhưng chúng lại xuất hiện cùng lúc quá nhiều làm cho người khác cũng phải suy nghĩ lại. Đoạn đường từ Bảo Quý Cung đến Diên Thọ Cung đi qua rất nhiều cung khác nhau, nhưng chúng không xuất hiện ở đâu lại xuất hiện ngay tại đoạn đường ngang qua Lưu Ly Cung, trong cung này ai không biết Lưu Ly Cung Trần phi và hoàng hậu cùng một thuyền, chỉ sợ có người muốn hắt nước bẩn này lên người hoàng hậu. Lê Quý phi nếu như ngã có hoàng thượng đỡ, thái y cũng xem qua nói là không có vấn đề gì nghiêm trọng vậy vì sao đến bây giờ vẫn còn chưa tỉnh lại. Xem ra là Lê Quý phi cũng muốn tạo cho người kia một cơ hội có thể đáp hoàng hậu một cái.”

Hoàng thượng ra lệnh: “Người đầu mau gọi Quân sự lục thượng đến đây cho trẫm.”

“Người xem vì sao trong cung lại xuất hiện nhiều chuột và mèo đến như vậy?” Hoàng thượng tra hỏi quân sự lục thượng.

Quân sự lục thượng đáp: “Hồi hoàng thượng, việc này lão nô cũng không biết rõ ràng nhưng trước đây mấy ngày có cung nữ bên Lưu Ly Cung của Trần phi nương nương nói với lão nô là Trần phi nương nương muốn nuôi mèo nên lão nô đã cho người đưa mèo sang cho Trần phi.”

Hoàng thượng nghe đến đây, liếc mắt nhìn Trần phi hỏi: “Trần phi, người muốn giải thích thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Châu Á Liền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Vật Chứng

Trần phi vội và đáp: “Hồi hoàng thượng, thần thiếp sợ dĩ muốn nuôi mèo là vì thần thiếp thấy nhị công chúa thích mèo nên thần thiếp mới nuôi mèo để cho nhị công chúa vui vẻ.”

Tô Huệ phi cười châm chọc nói: “Trần phi muội muội, không biết là nhị công chúa thích nuôi mèo hay là Trần phi muội muội thích nuôi mèo. Trần phi muội muội có muốn dùng bọn chúng vào mục đích nào khác không thì không ai biết được.”

Trần phi không trả lời Tô Huệ phi mà nàng ta hướng hoàng thượng giải thích: “Hoàng thượng, tuy thần thiếp có nuôi mèo nhưng thần thiếp chỉ chọn nuôi một con. Chuyện xảy ra ngày hôm nay, hoàng thượng biết là mèo xuất hiện với số lượng lớn. Và lại mèo mà thần thiếp nuôi vẫn còn ở Lưu Ly Cung, thần thiếp cây ngay không sợ chết đứng, thần thiếp có thể cho người mang đến để hoàng thượng kiểm tra.”

Trong lúc sự việc còn đang căng thẳng, hoàng thượng đang dự định tra hỏi Trần phi thì Hồ công công tiến vào bẩm báo: “Bẩm hoàng thượng, nô tài phát hiện, nơi xảy ra trận kinh hoàng vừa rồi xuất hiện những vật này. Mời hoàng thượng xem qua.” Vừa nói Hồ công công vừa dâng những vật đang giữ lên cho hoàng thượng.

Hoàng thượng lấy những vật Hồ công công dâng lên, xem qua một lượt hết tất cả những vật này rồi sau đó đưa cho thái hậu xem, hoàng thượng nói: “Mẫu hậu, người cũng xem thử những vật này đi.”

Sau khi xem xong, trên mặt thái hậu không biểu lộ bất cứ điều gì. Hoàng thượng lại tiếp tục: “Hoàng hậu cũng tới xem đi.”

Sau khi hoàng hậu xem xong, hoàng thượng hỏi: “Hoàng hậu nghĩ thế nào?”

Hoàng hậu đưa lên hạt chuỗi châu đáp: “Hồi hoàng thượng, những hạt chuỗi châu này là Nam Hải châu, được làm từ những viên ngọc trai Nam Hải, một trong ba loại ngọc trai quý hiếm, mỗi dây Nam Hải châu sẽ có tổng cộng bốn mươi chín ngọc trai Nam Hải, Nam Hải châu này năm ngoái vừa mới tiến cống bảy dây. Hoàng thượng hiểu kính cho thái hậu nương nương một dây, ban cho thần thiếp, Lê Quý phi muội muội, Tô Huệ phi muội muội, Đặng phi muội muội, Trần phi muội muội và Từ tu nghi muội muội mỗi người một dây.”

Châu Á Liền nhìn theo hướng hoàng hậu thấy nàng ta đưa lên những hạt châu thấy những hạt ngọc trai, mỗi hạt ngọc trai không chỉ có một màu mà có tới bảy màu, màu trắng, màu hồng, màu vàng, màu lục, màu nâu, màu tím và màu đen trông rất đẹp mắt nhưng trên bề mặt của những hạt ngọc trai này đã xuất hiện những vết tích cho nên đã làm giảm bớt đi độ bóng của chúng.

Hoàng hậu lại đưa lên tiếp một vật khác, nàng ta tiếp tục nói: “Còn đây là một cái túi thơm, không biết của ai nhưng nhìn đường kim mũi chỉ thêu thì có thể biết được tay nghề người này rất giỏi. Từ trước đến nay, thần thiếp chưa từng thấy qua đường thêu nào tinh xảo, đẹp mắt như thế này.”

Châu Á Liền nghe đến đây, nàng vội vàng nhìn về phía hoàng hậu, nàng thấy một cái túi thơm trông rất giống với cách thêu của những bức thêu trong phòng nàng. Nàng vội nghĩ: “Thì ra là như vậy. Một tháng này, Phùng dung hoa thường xuyên lui tới Mai Hiên Các là chuẩn bị kế hoạch như thế này.”

Từ tu nghi nhìn túi thơm nói: “Hoàng thượng, cái túi thơm kia có thể cho thần thiếp xem qua một chút được không?”

Hoàng thượng nghi ngờ nói với Hồ công công: “Đưa cho Từ tu nghi đi.”

Sau khi Từ tu nghi xem xong nói: “Hoàng thượng, đường thù của túi thơm này rất giống với túi thơm của Phùng dung hoa muối muối mà thần thiếp đã từng thấy. Hoàng thượng có thể cho gọi Phùng dung hoa muối muối đến để tra xét.”

Sau khi Từ tu nghi nói xong nghi vấn của nàng ta thì mọi người trong Diên Thọ cung đều kinh ngạc, không ngờ Phùng dung hoa này lại to gan lớn mật như thế, chỉ là một dung hoa nhỏ nhỏ lại dám cả gan tính kế Quý phi nương nương cao cao tại thượng, không chỉ được hoàng thượng sủng ái nhất hiện nay mà lại còn đang mang long duệ.

Sau khi nghe xong lời nói của Từ tu nghi, hoàng thượng tức giận ra lệnh: “Người đâu? Gọi Bạch Mai Các Phùng dung hoa đến đây cho trẫm. Hôm nay trẫm quyết định phải tra rõ sự việc lần này.” Hoàng thượng ngừng một chút, sau đó lại tiếp tục: “Còn nữa, cho người đến lục soát Lưu Ly Cung và đến Trường Sinh Cung, Huệ Tâm Cung, Ban Lan Cung, Lưu Ly Cung và Mai Cốt Cung mang Nam Hải châu đến đây cho trẫm”

Châu Ái Liên thầm nghĩ: “Lần này là hoàng thượng đã thật sự tức giận rồi, nhưng không biết là hoàng thượng đang tức giận thay cho Lê Quý phi và thai nhi trong bụng của nàng ta hay là tức giận vì chính bản thân của mình bị thương, bị trúng mưu kế của nữ nhân hậu cung. Xem ra, lần này bản thân phải hết sức thận trọng nếu không thì sẽ rơi vào kết cục của An tiệp dư lúc trước. Không có khi lại thế thảm hơn An tiệp dư rất nhiều. Tội mưu hại hoàng tử thật sự rất nặng, sẽ phải tru di tam tộc. Không biết Phùng dung hoa này có còn nghĩ ra kế gì nữa để hãm hại ta hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Nhân Chứng

Châu Ái Liên suy nghĩ tìm ra biện pháp giải quyết chuyện này. Nửa canh giờ sau, cuối cùng Phùng dung hoa cũng đã đến Diên Thọ Cung, nàng ta hành lễ với hoàng thượng, thái hậu, hoàng hậu và những người còn lại trong Diên Thọ Cung. Bởi vì chuyện xảy ra hôm nay, chỉ có phi tần phẩm vị từ ngũ phẩm trở lên mới được đến Diên Thọ Cung, cho nên thất phẩm Phùng dung hoa sẽ có phẩm vị nhỏ hơn tất cả mọi người trong Diên Thọ Cung. Vì vậy bắt buộc nàng ta phải hành lễ với tất cả mọi người.

Sau khi đợi Phùng dung hoa hành lễ xong, hoàng thượng nói: “Phùng dung hoa, trẫm hỏi ngươi, ngươi có biết vật này hay không?” Vừa nói hoàng thượng vừa ra lệnh cho Hồ công công mang túi hương đến cho Phùng dung hoa xem.

Sau khi Phùng dung hoa xem túi thơm kia xong, mặt vội biến sắc, nàng ta vội vàng nói: “Hồi hoàng thượng, đường thù của túi thơm kia tỳ thiếp đã gặp qua.” Vừa nói xong Phùng dung hoa vội lấy từ trong tay áo ra một cái túi thơm khác dâng lên cho hoàng thượng xem.

Châu Ái Liên nhìn một màn này, cười thầm trong bụng: “Giỏi lắm Phùng dung hoa, không ngờ tài nghệ khâu thêu của ngươi rất giỏi. Để ta xem lần này là ngươi bị chính sự thông minh của ngươi hại thế thảm như thế nào.”

Hồ công công mang túi thơm mà Phùng dung hoa vừa mới lấy ra dâng lên cho hoàng thượng xem. Sau khi xem xong, hoàng thượng đưa cho thái hậu xem, thái hậu xem xong lại đưa tiếp cho hoàng hậu. Cả ba người ở vị trí cao kia sau khi xem xong đều tỏ vẻ không hiểu. Hoàng thượng mở lời trước nói: “Túi thơm ngươi dâng lên với túi thơm ta cho ngươi xem, đường thù rất giống nhau, chỉ khác nhau về màu sắc, ngươi cho quả nhân xem là có ý gì? Nói mau.”

Phùng dung hoa dường như chỉ chờ hoàng thượng hỏi câu hỏi này, nàng ta vội vàng nói: “Hồi hoàng thượng, túi thơm của tỳ thiếp là do Mai Hiền Các Thực tần nương nương ban thưởng, túi thơm là do chính Thực tần tự tay thêu.”

Tất cả mọi người có mặt trong Diên Thọ Cung lúc này đều nhìn Châu Ái Liên. Châu Ái Liên cúi mặt, lén lén nhìn hoàng thượng. Châu Ái Liên thầm nghĩ: “Còn nghĩ Phùng dung hoa sẽ ra chiêu gì nhưng chính câu nói túi thơm do chính Thực tần tự tay thêu của Phùng dung hoa, thì Châu Ái Liên đã chắc chắn được là nàng sẽ vượt qua ải này.”

Từ tu nghi lên tiếng nghe như giúp Châu Ái Liên nhưng thực chất là định tội danh mưu hại hoàng tử lên đầu Châu Ái Liên, nàng ta nói: “Hồi hoàng thượng, Thực tần muối muối mới vào cung, có lẽ vẫn còn nóng tính, ghen tỵ với Quý phi tỳ tỳ được hoàng thượng sủng ái mới làm ra những chuyện như vậy, thần thiếp xin hoàng thượng khoan dung cho Thực tần muối muối.”

Hoàng thượng nhìn Châu Ái Liên một chút, sau đấy sờ vào túi thơm đeo bên thắt lưng. Sau đó hoàng thượng lại nhìn Phùng dung hoa tỏ vẻ nghi ngờ.

Châu Ái Liên thầm nghĩ: “Từ tu nghi và Phùng dung hoa này kết hợp diễn cũng hết sức đặc sắc, liên kết lại mưu hại ta. Không biết bản thân đã đắc tội với Từ tu nghi chỗ nào vì sao nàng ta lại muốn dồn ta vào đường chết như vậy, nên nhớ Từ tu nghi là chủ cung của Mai Cốt Cung, Phùng dung hoa chỉ là con cò của nàng ta thôi, không có mệnh lệnh của nàng ta, Phùng dung hoa dám hành động.”

Sau khi nghe Từ tu nghi nói xong, thái hậu thấy hoàng thượng chỉ nhìn Phùng dung hoa, không nói gì tiếp theo cho nên thái hậu vội vàng nói: “Thực tần, ngươi giải thích việc này như thế nào.”

Châu Ái Liên vội vàng bước ra giữa nội điện, quỳ xuống, nhẹ nhàng nói: “Hồi hoàng thượng, hồi thái hậu có thể cho thần thiếp xem qua những túi thơm kia

có được hay không.”

Thái hậu ra lệnh: “Mang cho nàng ta xem.”

Sau khi xem xong, Châu Ái Liên nói: “Tần thiếp có thể hỏi Phùng dung hoa vài vấn đề được không.”

Hoàng thượng cảm thấy hứng thú, vội nói: “Phùng dung hoa hãy trả lời thành thật những câu hỏi của Thục tần đi.”

Châu Ái Liên tự tin nhìn Phùng dung hoa hỏi: “Ta muốn hỏi làm thế nào Phùng dung hoa biết được túi thơm này là tự tay ta thêu.”

Phùng dung hoa đáp: “Có thể Thục tần nương nương đã quên, đoạn thời gian trước, tỳ thiếp có thường xuyên đến Mai Hiền Các, túi thơm này là chính tay Thục tần nương nương tặng cho tỳ thiếp làm quà, Thục tần còn nói túi thơm này là chính tay nương nương thêu. Trong Mai Hiền Các còn có rất nhiều bức tranh thêu do chính tay nương nương thêu.”

Phùng dung hoa nhìn hoàng thượng: “Hồi hoàng thượng, hoàng thượng có thể cho người đến Mai Hiền Các thu thập thêm vật chứng. Trong Mai Hiền Các còn có những tranh thêu khác, đường thêu rất giống với đường thêu của hai túi thơm này.”

Hoàng thượng sau khi nghe Phùng dung hoa nói, lại nhìn Châu Ái Liên rồi nói: “Người đâu, đến Mai Hiền Các mang các bức tranh thêu đến Diên Thọ Cung.”

Châu Ái Liên thầm nghĩ: “Phùng dung hoa rất tốt, cứ mang hết những tranh thêu kia đến Diên Thọ Cung.”

Sau khi hạ nhân theo lệnh đến Mai Hiền Các, Châu Ái Liên nói: “Hồi hoàng thượng, khoảng thời gian một tháng trước đúng là Phùng dung hoa có thường xuyên lui tới Mai Hiền Các nhưng từ lúc thần thiếp nhập cung đến nay, chưa bao giờ tặng bất kỳ vật gì cho Bạch Mai Các Phùng dung hoa. Thêm nữa những tranh thêu ở Mai Hiền Các và những túi thơm kia đều không phải do chính thần thiếp tự tay thêu.”

Châu Ái Liên vừa nói xong, Từ tu nghi vội vàng nói: “Nếu theo như lời của Thục tần muội muội, có nghĩa là những lời của Phùng dung hoa vừa rồi là không đáng tin nhưng cũng có thể là Thục tần muội muội không nói đúng sự thật.”

Châu Ái Liên nghe Từ tu nghi nói xong, cười nghĩ thầm: “Đúng là Từ tu nghi không muốn cho ta thoát khỏi liên quan trong vụ này, nhưng rốt cuộc vì sao nàng ta lại hận ta đến như vậy. Thì ra là Từ tu nghi vẫn còn giữ trong lòng vụ việc xảy ra trong lần đầu thị tẩm của ta. Được tốt lắm Từ tu nghi, ta không tìm người tính sổ thì thôi người lại tự chui đầu vào rọ. Ta muốn xem lát nữa người muốn giải thích như thế nào.”

Châu Ái Liên nhìn hoàng thượng hành lễ nói: “Hồi hoàng thượng, thứ nhất hoàng thượng có thể cho gọi Chương y của thượng y cục đến Diên Thọ Cung là có thể chứng minh ai đang nói sự thật. Thứ hai, trước khi các tú nữ nhập cung đều có các ma ma ghi chép lại danh mục mà các tú nữ mang vào trong cung, hoàng thượng có thể cho người hỏi các ma ma này sẽ biết được.”

Hoàng thượng nghiêm túc ra lệnh: “Người đâu, cho gọi Chương y của thượng y cục và các ma ma phụ trách các tú nữ nhập cung đến Diên Thọ Cung.”

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Chân Tướng

Thái giám vừa lui ra ngoài làm theo lời hoàng thượng, đám thái giám theo lời hoàng thượng đi tra xét các cung đã về đến Diên Thọ Cung.

“Hồi hoàng thượng, đây là những dây Nam Hải châu từ các cung. Mời hoàng thượng xem qua.” Một thái giám nói.

Hồ công công nhận lấy dâng lên cho hoàng thượng xem, sau khi hoàng thượng xem xong, thấy những dây Nam Hải châu này vẫn bình thường, không có vấn đề gì xảy ra. Mọi người trong Diên Thọ Cung cũng tỏ vẻ ngạc nhiên. Thái hậu nhìn thấy như vậy vội nói với ma ma bên cạnh Thái hậu: “Vân Hoa, người vào trong lấy dây Nam Hải châu của ai gia mang ra đây.”

Hoàng thượng nghe Thái Hậu nói như vậy, vội nói: “Mẫu hậu, người không cần phải như thế. Hoàng nhi làm sao lại nghi ngờ mẫu hậu. Mẫu hậu làm như thế không phải là muốn nói hoàng nhi bất hiếu hay sao.”

Thái hậu nhìn hoàng thượng mỉm cười nói: “Ai gia biết hoàng thượng là người hiếu từ. Nhưng việc này liên quan đến hoàng tử, ai gia muốn cho mọi người được rõ ràng.”

Vân Hoa ma ma lấy dây Nam Hải châu ra cho hoàng thượng xem qua, dây Nam Hải châu này vẫn bình thường, không có gì khác lạ.

Hoàng hậu thấy thế vội nói: “Hoàng thượng, hay là cho Quân sự lục thượng cục xem qua như thế nào?”

Quân sự lục thượng cục đáp: “Hồi hoàng thượng, lão nô hiện giờ tuổi tác đã cao, sợ là có gì sơ sót. Xin hoàng thượng cho gọi Chương trần của thượng

trần cực đến Diên Thọ Cung xem qua thì tốt hơn.”

Hoàng thượng nói: “Được rồi. Cứ làm theo lời của Quân sự lục thượng cực. Người đâu? Gọi Chương trần của thượng trần cực đến Diên Thọ Cung cho thăm.”

Không khí trong Diên Thọ Cung vô cùng căng thẳng. Lúc này đám thái giám đi khám xét Lưu Ly Cung trở lại Diên Thọ Cung bẩm báo: “Bẩm hoàng thượng, trong Lưu Ly Cung không phát hiện bất cứ khả nghi nào.”

Hoàng thượng nói: “Được rồi, các người hãy lui ra ngoài.”

Khoảng hai khắc sau, Chương trần của thượng trần cực và Chương y của thượng y cực đến nội điện Diên Thọ Cung. Cùng lúc đó, đám người được phái đến Mai Hiền Các mang hết những tranh thêu trong phòng thêu của Châu Ái Liên đến Diên Thọ Cung.

Hoàng thượng nhìn Chương trần và Chương y ra lệnh: “Các người hãy nhìn xem những vật này là gì?”

Chương trần và Chương y đồng thanh đáp: “Nô tỳ tuân lệnh.” Sau đó, cả hai người tiến lên nhận lấy đồ vật từ Hồ công công. Một lát sau, Chương trần nói trước: “Hồi hoàng thượng, đây là những hạt Hải Lan châu. Chỉ xuất hiện ở vùng biển Hải Lan. Tuy có bề ngoài rất giống với Nam Hải châu nhưng Hải Lan châu lại không được dâng vào cung bởi vì bề mặt của Hải Lan châu luôn xuất hiện những vết mờ, vết trầy xước, số lượng khai thác rất ít, tuy hiếm nhưng không quý, không trân quý và giá trị như Nam Hải châu. Vì số lượng khai thác rất ít nên có thể rất nhiều người biết đến Hải Lan châu.”

Mọi người trong Diên Thọ Cung đều rất bất ngờ khi nghe Chương trần của thượng trần cực bẩm báo. Lúc này, đột nhiên lại nghe Thái hậu lên tiếng phá vỡ không khí im lặng trong Diên Thọ Cung trước đó: “Vùng biển Hải Lan, không phải Lưu Ly Cung Lệ Ly Các Lệ dung hoa là người xuất thân từ vùng biển Hải Lan hay sao?”

Mọi người trong Diên Thọ Cung như bừng tỉnh khi nghe những lời này của Thái hậu. Hoàng thượng tức giận nói: “Cho người truyền Lưu Ly Cung Lệ Ly Các Lệ dung hoa đến đây cho thăm.”

Hoàng thượng nhìn Chương y của thượng y cực nói: “Chương y, người xem những tranh thêu và túi thêu đó có phải là cùng một người thêu hay không?”

Sau khi Chương y của thượng y cực xem xét xong túi thêu hoàng thượng đưa và những bức tranh thêu vừa được mang vào nội điện Diên Thọ Cung, Chương y của thượng y cực lên tiếng: “Hồi hoàng thượng, người ngoài nhìn vào sẽ cho rằng những tranh thêu này và túi thêu này có đường thêu như nhau, cho nên sẽ cho rằng là cùng một người thêu nhưng thật sự không phải là cùng một người thêu. Những tranh thêu này là được Hồng Hoa cô nương thêu. Tài nghệ thêu của Hồng Hoa cô nương rất tinh tế, rất nổi tiếng, sẽ có điểm đặc biệt riêng mà không ai có thể thêu giống được, khi hoàng thượng nhìn từ xa sẽ ấn ấn hiện lên trong tranh thêu hình hoa hồng. Đó là ký hiệu của Hồng Hoa cô nương. Túi thêu này là mô phỏng theo cách thêu của Hồng Hoa cô nương nhưng tuy rất giống nhưng không phải là cách thêu của Hồng Hoa cô nương. Ngoài ra, loại lụa của túi thêu này cũng là lụa trong cung không phải là lụa mà Hồng Hoa cô nương sử dụng. Cô nương ấy sử dụng loại lụa trong suốt, sợi dùng để dệt được se rất chặt và thay đổi theo cả hai chiều khác nhau nên vải trong suốt sẽ có bề mặt không đều đặn, sờ vào sẽ có cảm giác nhám như cát mịn và rất chắc. Loại lụa trong cung sử dụng rất đa dạng nhưng có đặc điểm chung là mềm mại, dịu dàng, ấm áp, tinh tế.”

Lục thượng cực đứng đầu là quân sự lục thượng cực, quản lý tất cả mọi việc trong lục thượng cực. Lục thượng cực lại được phân thành: thượng nghị cực, thượng diên cực, thượng trần cực, thượng y cực, thượng phục cực và thượng khí cực. Thượng nghị cực giữ nghi lễ, giấy tờ trong cung, đứng đầu gọi là Chương nghị. Thượng diên cực giữ thức ăn, chè, trà, hoa quả trong cung, đứng đầu gọi là Chương diên. Thượng trần cực giữ trang sức, châu ngọc trong cung, đứng đầu gọi là Chương trần. Thượng y cực giữ mũ, giày, áo, xiêm trong cung, đứng đầu gọi là Chương y. Thượng phục cực giữ chăn, nệm, giường, màn trong cung, đứng đầu gọi là Chương phục. Thượng khí cực giữ đồ lạ, đồ chơi, đứng đầu gọi là Chương khí.

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thoát Nguy Hiểm

Nội điện Diên Thọ Cung nhất thời im lặng sau khi nghe Chương y của thượng y cực bẩm báo. Hoàng thượng đột nhiên lên tiếng phá vỡ sự im ắng trong nội điện: “Phùng dung hoa, người giải thích việc này thế nào?”

Phùng dung hoa sắc mặt tái nhợt, run sợ vội vàng quỳ xuống sấn, ấp úng đáp: “Hồi hoàng thượng, tỳ thiếp bị oan, túi thom đó thật sự là Thực tần nương nương đã ban tặng cho tỳ thiếp. Xin hoàng thượng minh giám.”

Hoàng thượng nhìn Châu Ái Liên, nói: “Ái tần có gì muốn giải thích hay không?”

Châu Ái Liên nhẹ nhàng hành lễ nói: “Hồi hoàng thượng, nếu Phùng dung hoa nhất quyết cho rằng túi thom đó là do tần thiếp tặng cho nàng ta. Xin hoàng thượng cho người đến Mai Hiền Các mang tất cả sổ sách ghi chép của Mai Hiền Các đến Diên Thọ Cung. Lúc đó hoàng thượng sẽ biết được là ai đang nói dối, ai đang nói thật.” Nhưng trong lòng Châu Ái Liên cũng thầm trách hoàng thượng: “Rõ ràng hoàng thượng biết túi thêu đó không phải như lời Phùng dung hoa nói nhưng vì sao hoàng thượng còn không nói giúp ta. Lại còn một câu ái tần, hai câu ái tần, trong Diên Thọ Cung hiện tại không biết có bao nhiêu người, hoàng thượng làm thế không phải là muốn mang cừu hận lên cho ta hay sao hay là hoàng thượng còn có ý gì khác.”

Hoàng thượng sắc mặt vẫn như trước, nói: “Được rồi. Cứ làm theo lời của Thục tần đi.”

Sau khi Lưu Ly Cung Lệ Ly Các Lệ dung hoa hành lễ với mọi người trong nội điện Diên Thọ Cung xong.

Châu Ái Liên nhìn sang thấy Lệ dung hoa là một người phụ nữ nhẹ nhàng, thanh thoát, gương mặt rất mỹ lệ. Lệ Ly Các Lệ dung hoa này là người đã theo hoàng thượng từ khi hoàng thượng còn là thái tử. Nàng ta theo hầu hoàng thượng đã lâu, là nữ nhân lâu năm trong hậu cung, đã sớm quen với tranh đấu trong hậu cung làm sao có thể không nhận ra tình hình bất ổn hiện nay nhưng nhìn gương mặt nàng ta xem, hoàn toàn không biến sắc, không biểu thị một chút sợ hãi nào. Châu Ái Liên thầm nghĩ: “Đúng là nữ nhân lâu năm trong hậu cung.”

Hoàng thượng nói: “Lệ dung hoa có biết vật này hay không?”

Lệ dung hoa nhận lấy từ Hồ công công, xem xét xong nàng ta đáp: “Hồi hoàng thượng, đây là những hạt Hải Lan châu ở vùng biển Hải Lan.”

Lúc này các ma ma kiểm tra các tú nữ tiến cung và người được hoàng thượng phái đến Mai Hiền Các lấy sổ sách ghi chép cũng đã đến Diên Thọ Cung.

Hoàng thượng hỏi các ma ma: “Trẫm hỏi các người, khi Thục tần tiến cung, những vật Thục tần mang vào cung có được ghi chép lại đầy đủ hay không?”

Một vị ma ma lớn tuổi nhất trong các ma ma lên tiếng: “Hồi hoàng thượng, không chỉ Thục tần mà tất cả các vị nương nương, các vị chủ tử đều được ghi chép đầy đủ.”

Hoàng thượng mỉm cười, nói: “Tốt lắm. Vậy các người hãy mang những gì ghi chép của Thục tần đến Diên Thọ Cung cho trẫm.” Hoàng thượng nhìn Lệ dung hoa còn bỏ sung thêm một câu: “Thêm cả của Lệ dung hoa.”

“Lão nô tuân lệnh, lão nô sẽ đi làm ngay.” Ma ma hành lễ đáp.

“Khỏi bẩm hoàng thượng, đây là những sổ sách ghi chép của Mai Hiền Các. Kính xin hoàng thượng xem qua.”

Hàng ngày, Châu Ái Liên đều cho người của nàng ghi chép lại tất cả những gì phát sinh trong Mai Hiền Các. Từ việc cung nào tặng vật gì, ngày nào, lưu ở đâu đến việc ngày nào tặng những vật gì đến cung nào, thưởng cho nô tài, nô tỳ những gì, bao nhiêu, sử dụng những loại lụa nào, sử dụng bao nhiêu, dùng để làm gì. Tất cả đều được ghi chép rất rõ ràng, chi tiết.

Sau khi hoàng thượng xem xong, mỉm cười nói: “Rất tốt. Rất rõ ràng, chi tiết.”

Các ma ma sau khi đi lấy sổ sách ghi chép những vật trước khi tiến cung cũng đã quay trở lại Diên Thọ Cung. Hoàng thượng xem xong sổ sách ghi chép những vật mang vào cung của Châu Ái Liên, vội nói: “Đúng là có mang theo những bức tranh thêu này, số lượng cũng chính xác, không có mang thêm túi thơm này. Sổ sách ghi chép lại hoạt động trong cung của Mai Hiền Các cũng không có sử dụng để làm ra túi thơm này.”

Đỗ dung dung đột nhiên lên tiếng: “Hoàng thượng, trong cung này ai không biết tài nghệ thêu của Phùng dung hoa muội muội rất nổi tiếng. Học hỏi cách thêu cũng rất nhanh.”

Châu Ái Liên cười thầm trong lòng: “Đúng là Đỗ dung dung này rất giỏi thêm dầu vào lửa. Để xem lần này Phùng dung hoa có thoát được tội danh này hay không.”

Hoàng thượng tức giận quát: “Phùng dung hoa, ngươi còn định lừa dối trẫm!”

Phùng dung hoa hoảng sợ, quỳ mạnh xuống sàn, dập đầu nói: “Kính xin hoàng thượng tha mạng, kính xin hoàng thượng tha mạng. Đúng là tỳ thiếp có ý mưu hại Thục tần nương nương nhưng tỳ thiếp không gây hại cho hoàng tự, chỉ là tỳ thiếp phát hiện xảy ra chuyện với Lê Quý phi nên tỳ thiếp mới thuận tay làm rơi túi thơm nhằm chỉ tội cho Thục tần nương nương. Kính xin hoàng thượng tha tội, tỳ thiếp không có ý mưu hại hoàng tự.”

Hoàng thượng hỏi: “Là ai sai khiến ngươi làm những việc này?”

Phùng dung hoa đang run sợ nghe câu hỏi của hoàng thượng nàng ta bình tĩnh, đáp: “Hồi hoàng thượng, không ai sai khiến tỳ thiếp, là một mình tỳ thiếp tự làm tự chịu. Kính xin hoàng thượng tha tội.”

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Bỏ Đá Xuống Giếng

Trong lúc hoàng thượng hỏi Phùng dung hoa, Châu Ái Liên lén lút nhìn sang Từ tu nghi, nàng phát hiện Từ tu nghi có một chút lo lắng. Châu Ái Liên chắc chắn việc này là Từ tu nghi sai khiến Phùng dung hoa làm. Châu Ái Liên thầm nghĩ: “Từ tu nghi, tốt lắm, ngươi đã như thế, đừng trách ta không cho ngươi đường lui.”

Châu Ái Liên nhẹ nhàng nói: “Hồi hoàng thượng, đoạn thời gian trước, Phùng dung hoa có thường xuyên lui tới Mai Hiên Các. Tàn thiếp phát hiện Phùng dung hoa là người đơn thuần.” Châu Ái Liên chỉ nói đến đây thì ngừng, hoàng thượng không phải là kẻ khờ, sự việc như thế nào thì hoàng thượng đã tự biết.

Trang chiêu viên đột nhiên lên tiếng: “Hoàng thượng, trong cung này có ai không biết Phùng dung hoa ở Bạch Mai Các của Mai Cốt Cung.”

Châu Ái Liên khen thầm: “Việc này trong cung, có ai lại không biết, Trang chiêu viên này cũng rất biết cách nhắc nhở cho hoàng thượng lưu ý đấy chứ.” Châu Ái Liên cười thầm: “Nữ nhân trong cung rất thích trò bỏ đá xuống giếng.”

Hoàng thượng tức giận nhìn Từ tu nghi, nói: “Bạch Mai Các dung hoa Phùng thị, tính tình không tốt, đồ kỵ người khác, nay biếm làm thứ dân, đẩy vào lãnh cung. Người đầu đưa đi.”

Phùng dung hoa bị hai thái giám hai bên kéo đi, nàng ta vẫn cố nói: “Kính xin hoàng thượng khai ân, hoàng thượng khai ân.” Nàng ta đã đi xa nội điện Diên Thọ Cung nhưng âm thanh vẫn còn vang vọng.

Châu Ái Liên thoáng buồn thầm nghĩ: “Nếu ngươi không có ý mưu hại ta thì cũng sẽ không có kết cục như ngày hôm nay, người đã hại ta, ta quyết không tha. Cũng thật đáng thương cho Phùng dung hoa, cũng chỉ là con chốt thí của Từ tu nghi mà thôi. Phùng dung hoa trước kia là tỷ nữ thiếp thân của Từ tu nghi, cho nên gia đình Phùng dung hoa đều nằm trong tay Từ tu nghi, làm sao nàng ta có thể khai ra Từ tu nghi. Âu cũng là số phận, có trách cũng chỉ có thể trách vận số của Phùng dung hoa không tốt.”

Mọi người trong nội điện Diên Thọ Cung đều tỏ vẻ đau buồn, thương tiếc cho Phùng dung hoa nhưng có mấy ai ở đây là thật lòng thương tiếc cho nàng ta hay chỉ là diễn một bộ mặt đau buồn cho hoàng thượng xem, diễn một vai nhân từ để lọt vào mắt của hoàng thượng.

Lúc này, hoàng thượng lại lên tiếng hạ ý chỉ làm cho tất cả mọi người có mặt trong Diên Thọ Cung phải bất ngờ: “Từ tu nghi quản giáo cung của mình không tốt, cảm túc nửa năm, không có lệnh của trẫm không được rời khỏi cung.”

Mọi người nhất thời kinh ngạc, Từ tu nghi nhất thời cứng người, không tin vào những gì vừa nghe thấy, không thốt ra được lời nào, ngã ngồi xuống sàn, cũng may có cung nữ của nàng ta đỡ lấy.

Châu Ái Liên thầm nghĩ: “Từ tu nghi, không ngờ người bị phạt lại không phải là ta mà là người. Nếu ngươi không có chủ ý mưu hại ta, thì cũng sẽ không phải bị phạt cảm túc như thế này. Nhưng bị phạt như thế vẫn chưa hết đau. Ngươi hãy thật bình tĩnh.”

Bất ngờ Đỗ sung dung lên tiếng: “Hoàng thượng, xin hoàng thượng hãy nể tình Từ tu nghi tỷ tỷ là mẹ đẻ thân sinh của nhị hoàng tử mà tha tội cho Từ tu nghi tỷ tỷ. Chỉ là Từ tu nghi tỷ tỷ nhất thời này sinh chút đồ kỵ với Thục tần muội muội. Kính xin hoàng thượng khai ân.”

Châu Ái Liên thầm nghĩ: “Đỗ sung dung này đã lẫn lộn trong cung bao nhiêu năm rồi, lời vừa nói ra, ý tứ trong đó cũng rất nhiều. Thứ nhất nhắc hoàng thượng chú ý đến nhị hoàng tử, tất nhiên là sẽ không để nhị hoàng tử ở bên cạnh một mẫu thân như thế, sẽ đưa nhị hoàng tử cho người khác nuôi dưỡng, đúng là dù cho Từ tu nghi đã bị phạt cảm túc thì vẫn có người muốn nhân cơ hội lần này mang nhị hoàng tử rời khỏi Từ tu nghi. Nếu để nhị hoàng tử bên cạnh Từ tu nghi, một ngày nào đó, hoàng thượng thương xót nhị hoàng tử cho nên cũng sẽ sủng ái lại mẹ đẻ của nhị hoàng tử. Chỉ bằng nhân cơ hội lần này mang nhị hoàng tử rời khỏi Từ tu nghi. Thứ hai, hiện giờ trong cung chỉ có hai vị hoàng tử, cả hai đều còn nhỏ, ai biết sau này đại hoàng tử có xảy ra chuyện gì hay không. Nếu đại hoàng tử xảy ra chuyện, nhị hoàng tử tuy không phải là con của chính cung hoàng hậu nhưng cũng không biết được rằng hoàng hậu sau này có sinh thêm hoàng tử nào hay không nhưng nếu đại hoàng tử xảy ra chuyện thì nhị hoàng tử sẽ trở thành con trưởng, rất có khả năng sẽ tranh vị sau này. Thứ ba, trong lời nói của nàng ta có nhắc đến ta, nhằm cho Từ tu nghi ghi nhớ rằng, chính ta là người đã gây ra sự tình ngày hôm nay cho Từ tu nghi, tăng thêm sự thù hận của Từ tu nghi đối với ta. Thứ tư, cho hoàng thượng thấy được nàng ta là một nữ nhân tốt, trong cung này có ai không muốn gây ấn tượng tốt với hoàng thượng kia chứ. Đỗ sung dung, ngươi quả thật rất lợi hại.”

Hoàng thượng nói: “Nhị hoàng tử tuổi còn nhỏ, giao cho Tô Huệ phi nuôi dưỡng.”

Bạn đang đọc truyện *Châu Ái Liên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.